

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسهر: بههران شههمهه ههیب

***

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولیر

کهی

هۆ هۆ

دهگهریتهوه زهرداو؟

كهي هو هو دهگه پيٽه وه زهرداو؟

د. موکهرهه تاله بانى

کتيب: كهي هو هو دهگه پيٽه وه زهرداو؟
نووسينى: د. موکهرهه تاله بانى
بلاوکراوهى ناراس- ژماره: ٤٤٨
دهرهينانى هونه ريبى ناوه وه: ناراس نهگههه
ههله گرى: جهلال نه لياس
سه ربه رشتيى چاپ: ناوړه حمانى حاجى مه محمود
چاپى بهگههه، ههولير- ٢٠٠٦
له کتيبخانهى گشتيى ههولير ژماره (٣٠٠) ي سالى ٢٠٠٦ ي دراوه تى

بۆ...

شىيخ جەمالى باوكم
شىيخ عەتاي تىكۆشەر
حەبىبى حاجى خەباتكەر
ئازادى حەبىبى جوانمەرگ
ئەحەى خورشەى شەھىد
مام سەمەيل ئەحمد بارام
علك سەمەين گېژ
مىم سۈەيلى بەسەبر
ئەمە پىشكەش دەكەم

نوسەر

وینہی زہرداو... له پاش رووخواندنی له سالی ۱۹۸۸

پیشه کی

رۆژتیک له «ستۆکهۆلم» ی پایتهختی سوید، کۆنگرهیهکی پشتگیریی میلیهتی نازا و تیکۆشه به سترابوو و منیش به شداریم تیدا کرد و تاریکم تیدا دا. مامۆستایهکی کۆلیجی میژوو، وتارهکهی پهسند کرد و لێی پرسیم: «تۆ کۆتندهربیت؟» گوتم «کورد و کوردستانیم» وتی: «کوردستان له کۆتیه؟ و من ئەم ناوهم له نهقشهی ولاتاندا نهبینیوه» گوتم: «ئهی توو کۆتندهربیت؟» گوتم: «من ئەلمانم و خهلقى ئەلمانیم». گوتم: «من ئەم ناوهم نهبیستوه، ئەلمانیا له کۆتیه؟» به سه رسوورماوی گوتم: «ئایا کهس ههیه ناوی ئەلمانیا نه بیستیت؟!» گوتم جه نابتان مامۆستای میژوون و له ولاتیکی پیشکه وتووئهی ووروپان. من نه موت خهلقى دێی (زهرداو)م، چونکه من (گوته) نیم دێیه که میش ناسرا بیت. من هه موو میژووی ئەلمانیا دهزانم و دهشزانم که ئەلمانیا له ماوهی نیو قهرندا دوو جار ولاتانی جیهانی پلکانه خوینهوه و بووه هۆی له ناوچوونی دهیان ملیون ئینسان، هه ره ئەمه نازانم، دهشزانم میلیهتی ئەلمانیا وهکو میلیهتانی دی بو ئازادی و دیموکراسی و ناشتی تیده کۆشیت و به لگه بو ئەمه هاتنی جه نابتان بو ئەم کۆنگرهیه، ئایا پیتوست نییه بو مامۆستایهکی میژوو بزانی له جیهاندا میلیهتیک ههیه ناوی کورده و له کوردستانی لهت له تکرار و ژێردهست ده ژیت و چه ند قهرنیکه له پیناوی نازادیدا نازار ده چیت و به هه زاران قوربانی داوه!». .

من زۆریه ژبانم له دێی زهرداو، له سنووری کوردستانی خواروودا رابوارد، له دایک و باوکیکی ناسراوی کورد له شاری کهرکوک هاتمه دونیاوه و له ته مه نی یهک سالییه وه هاتینه دێی زهرداو. هه ره له مندالییه وه له گه ل رۆله کانی ئەم دێیه، وهکو نه مامیتک پیتکه وه گه وره بووین و وهکو دارستانیکی چر ره گمان له خاکی ئەم دێیه داکوتا. به لام پیتوستیی خویندن وای کرد له ته مه نی حه وت سالییه وه بچمه وه کهرکوک و نهک به دل به لکو و به له ش له و رۆلانه ی زهرداو دوور بکه ومه وه.

له گه ل کوپ و کچانی زهرداوی، وهکو خوشک و برا سالانی ژبانی مندالی به رینه سه ر. ده وله مه ندی و هه ژاریمان پیتکه وه چه شت. هات و نه هاتی نه یانته وانی له م خاکه هه لمانکه نیت وهکو «به لمه برجه که ی شاره زوور» له هه ر کوئ و له هه ر جو ره ژباندا بین هه ر دلمان بو زهرداو لێ ده دات.

جاریک گو قاری «قارداشلق» که یانه ی تورکمان له به غدا ده ری دپن داوای لێ کردم شتیکیان بو بنووسم. منیش بو گو قاریکی تورکمانی له وه باشترم نه دیت که له سه ره ئه و شاعیره کورده ی که به ره مه میانی به زوبانی تورکمانی بووه و له ناویاندا شاعیری کهرکوک «هیجری ده ده» که ناوی مه لا مه حمووده و له هۆزی کاکه یی کورده. ئەمه بووه هۆی تووره یی کوری هیجری ده ده، گو یا من شاعیریکی تورکمانم به کورد داناوه و هیچ پیتوهندییه کی به کورده وه نییه. له وه لامدا بو م نووسی که هیجری ده ده ناوی مه لا مه حموودی کوری مه لا عه لی کوری مام نه زه ر کوری مام قه یسه ر کوری مام هه یاس کوری مام هوشیاری کاکه ییه. له گه ل لیبووردن ئەم به یته ی هیجری ده ده یی باوکیم بو نارد که به زوبانی گو رانی بو ماته می پیره میردی کورد گو تویه تی:

بولبول چون گولشه نی بیه ن رهوزه خوان
گول وه ره ق پریزان چه باد خیزان

هەر کەسی ماچۆ پیرەمێردم رۆ

ئوستاد تەبیب ئەهل دەرەم رۆ

ئەگەر یەکیک ئەم ریزمانە زوبانی دایکی زادی نەبیت بەم زوبانە شیعەر نالیت. جیتی شوورەبیبە کە گەر مەژۆف کورد بیت؟! منداڵ کە دیتە دونیاوہ لیتی ناپرسن ئایا دەتەوێت کورد بیت یان تورکمان. ئەوہی لە دایک و باوکیکی کورد بیت دەبیتە کورد و ئەگەر تورکمان بن دەبیتە تورکمان. کوا لە تورکمانیدا وشە «مام» بە کار دین؟ لە تورکمانیدا کە «مام» هوشیار» هەبە؟ مەلا مەحمود (هەجری دەدە) وەکو من لە دایک و باوکیکی ئێلی کاکەیی کورد هاتە دونیاوہ، هەر وەکو من فیری تورکمانی بووم ئەویش هاتە کەرکوک و فیری تورکی بوو و گوزەران و ژبانی بەو زمانە بوو و بەتورکی نووسی بەلام لە پیتش هاتنی بۆ کەرکوک هەر بەزوبانی کوردی گۆرانی شیعری گوتووہ.

منداڵەکانم لە دایک و باوکیکی کورد بوون، هەر لە بەغدا هاتنە دونیاوہ و لەویش گەورە بوون و زەرداویشیان نەدیوو بەلام هەر بەکورد مانەوہ. رۆژێکی بەهار هەموو چووینە ئەو دەشتە دلگیر و رەنگینە ی زەرداوی زۆربان پێ خۆش بوو، بەلام لە زەرداوا کە مالی بەخشت و قورپ دروستکراوہ کە ی باوکمیان دیت، «بابە ئێرە کوێ خۆشە وا هەر بەسەر زوبانتەوہیە؟!» ئەوانیش هەقیانە، لە زەرداوی نەژباون، لە شەوانی مانگەشەو دا گوتیان لە «هۆ لەیلێ هۆ لەیلێ» ی کچانی زەرداوی وەکو «فیلھارمۆنیا» یان نەبیستبوو. ئەوہ دوا جار بوو زەرداوم دیت ئیتەر وێران کرا و لە رووی زەمین نەما، بەلام ئەو دیمەنە، ئەو ژبانە تال و شیرینە ی زەرداوی لە دل و ویجداندا هەر ماوہ و دەمیتیت.

د. موکەررەم تالەبانی

دهنگی هۆ هۆی جووتیاران ده بیسترا و هه موو ئه و زه و یوزاره ی که له وه رزی سالی پیتشودا به «وهرد» جووت کرابوون، دووباره جووت و تۆو ده کرینه وه و چاوه روانی یه کهم ره هیتله ی باران ده کهن که دهشت و دهر زیندوو ده کاته وه.

که باران ده باریت، ئه و خاکه ی که قرچه ی هاوین ره شی هه لگه پاندبوو، بو ئیککی خۆشی تاییه تی لپوه دیت. زۆرجار له ژیر ئه و ره هیتله دا پراوه ستاین بو ئه وه ی بو ئی ئه و خاکه بکه یین ته ر ده بووین.

من که چوومه قوتابخانه ی که رکوک، زهرداوم هه ر له وچانی به هاران و هاویندا ده دیت. هه ر وهخت بوو بو گه رانه وه په ر و بالّ ده رکه م، ئه و ئاوه شو ره ی زهرداوم له ئاوی «زه م زه م» لا خۆشتر بوو.

زهرداوم... هه ر ئه مه نه بوو، له به هاردا، تاکو چاوپر ده کات گولیلک و گولاله ی رهنگاوپرهنگ له تۆوی که رویشکه ی بنجی گه نم و جۆدا، وه کو مافووری عه جه م جوانترین دیمه نی سروشت دروست ده کات. هه زاران مه لی کوچه ر؛ قاز و مراوی و چیرک و قولنک و که رسه ر هپرشیان ده برده سه ر ئه و ده غله سه وزانه و ده بانه ویست ریشه بری بکه ن و ده یانکرده وه خاکه سووره که ی پایز.

زهرداوی بییان بو پاریزی ده غلودانیان، ئیواران پرویان ده کرده قیر و قاری ئه و مه لانه و به ته نه که لیدان و تفهنگ ته قانندن ده یانفراندن. هه ندیکیشیان فاق و تۆریان بو دناره و ئه وه ی ده بووه فاق و تۆره وه بو خۆراکی شام ده خزانه مه نجه له وه په نا هه رده که یشدا، ئیواران، خۆر له زه رده، دوا به دوای میتگه لی مه ردا، میتگه لی ئاسکیش ده هاتنه خواری و به ده م له وه په روه خۆیان ده گه یانده جوگه ئاوه که و مژیان پیتوه دنه.

هۆ هۆی جووتیاران، له پیتش بانگی به یانیی مه لا ده بیسترا. ئه م هۆ هۆیه نیشانه ی ئاوه دانی و ره نجه دانه. له کورده واریدا که ره خنه له زمان

زهرداو

رهنگه ئه م ناوه تان هه ر نه بیستبیت و زۆریش مه به ستان نه بیت بزنان چیه. به لام من مه به ستمه و ئیوه پیش که میتووی بزنان مه به ستان بیت.

زهرداو... زرمه دپیه که بوو ده که وته پۆژئاوای خواری کوردستانی باشووردا. دهشتیکی فراوان، هه ر له سنووری «زهنگاباد» وه تاکو چه می تلیشانی و، له پۆژه لاتی و پۆژئاوایدا دوو زنجیره چیا ئابلووقه ی داوه. ئه وه ندیه به م دهشت و هه رداوه گه رپاوم بست به بست شاره زای زهوی و جوگه له و رووباره کانی هه موو ده زانم که رویشک له ژیر کام بنجگی خۆی مه لاست ده کات. زهوییه کانی: سه بلاو جه ژنی، خرابه، کوناری، خورنوکه وانی، بانه بۆر، زاخه و دهشت مراد. جوگه له کانی: ئاوه شو ر، گاوور جه وه، جوگه ی غه زال. رووباره کانی: چه می جانلغ، چه می تلیشان، چه می شو ر، بهیراغدار و چه می سه یلاو جه ژنی و چه می زهرداو خوار.

زهرداو، دپیه که، بریتی بوو له سه د و ده مال و مزگه وتیک و بیریکی ئیرتوازی و گه رماویکی گشتی و قوتابخانه یه کی شه ش پۆلی.

مالی باو کم ده که وته پۆژه لاتی دپوه. بریتی بوو له چه ند هه وشیتیک، هه وشیه هه رم، هه وشیه دیواخان، هه وشیه باغچه، هه وشیه مه رومالات، هه وشیه ماین و هیتستر. مالی ئیمه و جووتیاران هه موو له خشت و قور دروست کرابوون.

له سه ره تای پایزدا، هه ر له تاریک و پۆشنی به یاندا له هه موو لایه که وه

درېژبې يه کيک بگرن ده لّين: «هممو که سيک له هو هو کتوت، توهر له هو هو نه که وتی!». جووتيار، نم هو هو به، که «هوجار» ده گاته دوا خه تی جووتکردن، بانگ له ولاغه کانی ده کات بو ئه وهی بچه رخينه وه له گه ل کزنه ی رۆژدا دهنگی ئاژهل تیکه لی قیره قیری شوان و بۆره ی ره شه ولاغ و قیره ی گاوان ده بیت. هممو بو له وه راندن به ره وه هه رده کانی رۆژه لاتی دی به ته پوتۆزه وه ده که ونه ری، هیشتا ئاژهل دوور نه که وتوونه، ژنان به «کونده و گۆزه وه» به ره وه سه رچاوه ی جوگه له که ته کان ده دن، وه کو گو تیان بو دهنگی مه وله وی شاعیر زرنگابیتته وه که ده لیت:

هوریزه سو بحه ن، دل تازه خاوه ن

شنوی پای کاوه ن، گوشه ی سه راوه ن

له و سه ره وه به کونه و گۆزه ی پر له ئا و ده گه رینه مال و کار و کرده وه ی رۆژانه یان ده کهن.

کچانی چارۆکه له کۆل به «لاو بته» وه به ره وه هه رده که، به حیلکه حیلکی پیکه نینه وه رچه ری ده گرن و ئیواره به کۆله کتر و قارچک و دۆمه لان و هه پلۆک و پيشۆک ده گه رینه وه و له گه ل گه رانه وه دا له هه موو مالیکه وه دوو که ل هه لده سیته و بۆنی خو شی نانی ساجی گهرم و بۆکزی و قرچه قرچی قارچک و دۆمه لان سه ر ئاگر پر ده کات و سوفره بو جووتيارانی ماندوو راده خریت.

گاوان... له و نانه گه رمانه ی مالان، له هه ر مالیک نانیک مووچه یه تی. هه ندیک هه نی نان ناکهن، نانی گاوان ده کړن و خو راکیان بریتی ده بیت له نان و چای.

ژنانی به ته مه ن... به درېژبې رۆژ، خه ربکی خوری و موو رېستن و له و خوری و موو وه، به ره و جاجم و پۆپۆشمین و گوريس و ره شکه دروست ده کهن. وا دياره «مه زه ری خالقی» يه کيک له و ژنه شوخوشه نگانه ی

کوردده واری بینویه و گۆرانی:

دونیا به ئینتیزاری (شیرین ته شی ده رېسیت) ی

پیوه هه لداوه.

پیاوانی به ته مه ن... که به هاری ژبانیان به رنج برده سه ر و که وتوونه ته پایزی ژبانیه وه، هه رکه زرينگه ی ده سک و هاوه ن ده بیستن، بو دمه ته قی و قاوه خواردنه وه پۆل پۆل له سه رخۆ به ره وه دیوه خان ده که ونه ری.

له كورده واريدا به پياوي پيسكه و رهزبل دهلئين: «مامره كر له كوانويدا ده نریتته وه» و اتا: ئاگر له كوانويدا هه ئناگيرسييت. يه كييك مندالي نه بيت يان كوري خراب ره وشت به دي هه بيت دهلئين: «ئوجاغی كوتیره» و ئه گهر باسی پایه به رزی يه كييك بکه ن پینی دهلئين: «ئوجاغ زاده يه و ئه گهر رقیان له يه كييك هه لسا دهلئين: «دهك له و جاغدا نه مي نیتته». زور جاريش سویند «به م و جاغه» ده خون.

دیواخان...

گه وره ترين ژووی ديبه. ژوورتيكي پان و دريژ و له سه رووييه وه «كوانو» يه كي له قور دروستكراو، له بهر دوو كه لي ساله هاي زستان، ديوار و سوانووی هه موو وهك زاخي رهش ره شه. له دوو لاهه لاکيشی كورده واری پراخاوه و له ليتواری ئاگردان سی «جه زوهی» قاوه هه لمی ليتوه هه لده سييت. قاوه چی، به دهم قاوه کوتاندنه وه، جار جار به «دهسک» له ليتواری «هاوهن» ده دات و وهكو «تامپو» ی موزيكا لاديبه کان ئاگادار ده کاته وه.

له سالانی ده می قرالیدا، له شاری کفری پارێزه ر و ده سه سه ر بووم. بو کاروباری پارێزه ری، ئیواره یه کی به هار ریم که وته ده شتی توخا نه و به ناوی تیره کانی «ته رخی» و «شتری» ئیلي جافدا تیبه ریم. ئه مانه له و ده شته جوانه ی به هه شت دیمه نه، به سه دان ره شماليان هه لدا بوون و ئاژه لیان، ميگهل ميگهل، له و ده شته سه وزه دا بلاو بوو بوونه وه. له هه موو ره شماليکه وه ته پ و دوو که ل هه لده سا و بوکزی شیر و نانی ساجی ده هات. له ره شماليکی گه وره وه ته پ و دوو که ليکی زور هه لده سا. حاجی هه سنی ته رخی هاته پيرميانه وه و جله وی ماینه که ی گرت، «قوربان، زانيم جه نابتان ليره وه ده گه رينه وه، خومان ناتفاق کردوه. به مه رقه دی شيخه و ره حمانی تاله وانی به سه ر لاشه مدا تیده په رپن هه ر ده بيت گه وره مان بکه ن و لاده ن.» هيچ سویندی نه ده ويست، ئه وه نده ماندوو و برسی بووم به بی سوین قایل ده بووم، پام له ئاوزه نگي هیتنايه وه و چووينه ره شماليه وه.

له كورده واريدا كوانو جار جار «وجاغ» يشی پچ دهلئين، مانا و جيتگايه کی تايه تي هه يه. له شه وانی زستاندا پيا وانی دهم سپی، له ژووری ديواخان، له نزبکی كوانووی گه رموگور داده نيشن. ئه وانی دی ئاوات ده خوازن، رۆژتيك له رۆژان، يان به ده له ت و هيان به ته مه ن بگه نه ئه و پایه يه ی که له كوانو نزبک ده بنه وه و خويان گه رم ده که نه وه.

دهلئين، له ولاتی خوشناوه تی، ئه و پياوه دهم سپيانه به قه لنه ی دريژه وه له دوری كوانو له نزبکی ئاغاوه داده نيشتن. پيا وتيکی پيری رهش و رووت قه لفه ی دريژی نابيت، هه رکه ده يه وي له كوانو نزبک بيته وه و خووی گه رم کاته وه: «هه رو قه لنه ت كورته» و ده ری ده که ن. کابرا سه ری خووی هه لده گريت تا قه لنه يه کی دريژ په يدا ده کات و ده گه رپته وه دی و ده چيت له ژووری كوانوودا پا له سه ريا ده نيت و قوميتک له قه لنه دريژه که ی ده دات.» ئاوها داکتان... قه لنه ی من له قه لنه ی هه مووتان دريژه تره».

دەربەندیخان هیچتان بۆ نایبیت. بەلام بەمال و مندالەوه خراڤه ناو لۆری و ئیتر کەس بەچا و نەیانیبینی.

رەنگە بپرسن «الانفال» چیبە؟ «الانفال» مانای دەسکەوتی تالانیبە. ئەو کردەوانە بۆ تیشکاندانی کوردستان و قەلاچۆکردنی لە دانیشتوانی کورد و بەدیگرتنی گەورە و بچووک و پیاو و ژن و تالانکردنی مال و مولک و مەرۆمالات بە «الانفال» ناوبران.

«الانفال» چیبە... (الانفال) سوورەتیکە لە قورئانی پیرۆز، لەو کاتەدا کە موسلمانان لەسەر دەسکەوتی تالانیبی کوتالی (القربیش) تیکچوون، وەحی بۆ پیغەمبەر سەلامی خۆی لێ بیت، هاتە خوارەوه کە سەرکردەیی جەنگی «البدر»ی دەکرد، کە دەلیت: «یسئلونک عن الانفال، قل الانفال لله والرسول واتقوا الله واصلحوا ذات بینکم وأطیعوا الله ورسوله ان کنتم مؤمنین» ئەم نایەتە لەو کاتەدا هات کە موسلمانان زانییان ئەبو سفیان بەکاروانیکی گەورەوه بەرپۆیە. موسلمانان دەرچوون و رێگیان لێ گرت بۆ تالانکردنی و شەری «البدر» روویدا و موسلمانان تیدا سەرکەوتن. بەلام ئەبو سفیان توانی قافلەکە رزگار بکات. موسلمانان لە نیوانی خۆیاندا لەسەر کەمیی دەستکەوتەکان تیکچوون تاوەکو پیغەمبەر، سەلاوی خۆی لێ بیت بەپیتی ئەم نایەتە رێکیانی خست.

ئەبو سفیان موسلمان نەبوو و موسلمانان یاغمەکردنی مالی بەمافی خۆیان دادەنا. بەلام کورد موسلمانن مالیان بۆ موسلمانان قەدەغەیه، یاغمەکردنی مالیان و کوشتنی خۆیانیان وەکو ئەبو سفیانی دۆزمنی ئیسلام دادەنا. دێهاتیانیان رووخاند و مالیان تالان کرد و خۆشیان لە بیابانی «عرعر» زیندەبەچال کرد. ئا ئەمە بوو کردەوهی «الانفال»ی بەعس.

بەلێ هەزاران کوانووی تەرخانی و شاترییان کوێر کردەوه و تا ماوەیهک

رەشمال... ئیلانی کۆچەری کورد تیدا دەژین ئەم رەشمالە لە مووی بز ن دروست دەکریت. ئەم رەشمالە بە «چبغ» بەشی میوانداری لە حەرم جیا دەکاتەوه. لەو میوانخانەدا حاجی هەسنی تەرخانی لە دەوری کوانوو دوو لاکیشی نەقشین جافیی راخرا بوون. لە کوانوو کەیدا ناگری کۆترەداری گۆی سیروان گری سەندبوو، لە لیواریدا سینیهکی «حەوت جۆش» هەلمی ئا و کولانی لیوه دەهات بۆ چای لیوان نامادە کرابوو. لەو دیوی چبغەوه، لەگەڵ تەپ و دوو کەلدا بۆنی «قاوومە» و رۆنی داغ و نانی ساجی دەهات. لە پاش ماوەیهکی کورتی حەسانەوه، سینی لە سووروتە گەنم دروستکراو هات و خوارنیتیکی کوردەواریی نایابی تیدا بوو. لە پاش ناخواردن دۆعاخوایمان کرد کەچی تەختە پەنیرتیکی تازه دروستکراو لەسەر سەوزە گیاکە بۆ ئاوهچۆرکردن دانرابوو، «وەکەلامی خوا ئەمەیش دەبەیت» و خستیانه ناوی ئوتۆمبیلەکە و مالتاواپی و کوانو گەرمیمان لێ کردن و گەراینەوه بۆ کفری.

لە سالانی «الانفال» دا گەلیک لەو کوانوواتە کوێرکرانەوه و مەرۆمالاتی شاتری و تەرخانی تالان کران و پیاوانی پیاو وەکو حاجی هەسن و ژن و مندالیان بەقۆڵ بەسترای رەوانەیی بیابانی «عرعر» کران و زیندەبەچال کران.

فەتاحی کەرم بەگی سەرەک ئیلی جاف کە «مستشاری فەوج» بوو، بەهەزاران سوێندی بۆ خواردن: «ئا ئیستا لە لای سەرۆک کۆمار بووم، خوا وەدیاری سەریبەوه بیت، بەمال و مندالتان بچنە سەر شەقامی

تروسکهی ئاگریان لی برین، بهلام ئایا توانییان بلتیسهی ئه و ئاگرهی دلی
رۆلهکانی حاجی ههسن تهرخانی و هاوئیلهکانی بکوژتیننهوه؟!

ئه م ولاتهی کورده چهند هرقل و چهند تهیمور و هولاکۆی پیداهات و
چوون ده ههزار یۆنانی تیدا سهرگهردان بوون. هۆلاکۆکهوته کۆری
زهردهوالهی «سولتان سهاک» و نهیدهزانی چۆن خۆی رزگار بکات.
ساسانی و سهفهوی و قاجاری و عوسمانلی و فهیسهل و عهبدولئیلا و
عهبدولکههیم قاسم و عهبدولسهلام و ئهوانی دی بۆ فهوتاندنی کورد
خۆیان تاقی کردهوه. کوان؟ له کوی مان؟ کی مایهوه؟ وهکو دهلتین:
«ئهوهی با بچنی گهردهلوول درهوه دهکا»

دیواخان... ههموو جۆره پیاویک رووی تی دهکرد و ههموو جۆره باسیکی
تیدا دهکرا. باوکم پیاویکی شارستانی و له شاری کهرکوک له تهکیه
تالهبانی پهروهرده بووبوو. گهلیک قسه و باسی بهکهلکی ههبوو که بۆ
جووتیارانی بکات. ئهوانیش بهتۆژهوه گوئیانیان بۆ شل دهکردو زۆر شتی
بهکهلکیان وهر دهگرت. له دیدا مهلايش ههبوو، ئه م مهلايانه، له پهروهرده
و بیروباوهردا چهشن چهشن بوون.

ههندیکیان تهنها شارهزاییان له پیرهویی ئاینی ئیسلامدا ههبوو و تهنها
بهرنوژی و تهلقینی مردوویمان دهخویند. ههندیکیانیش، له سالانی
فهقییدا ئهوهنده شار بهشاریان کردبوو له و مامۆستا داناiane دا زۆر شت
فیر بووبوون. له مهلا عهلی کۆلهواری نیوه خویندهوار تاکو مهلا محیهدینی
بلیمهتی سولهیمانی و مهلا حهمه سهعیدی زهندی زانا.

زۆربهی ئهوانه که دینه دیواخان، ئه و پیاوه بهتهمهنانه که له پایزی
ژیانیان دان و توانای جووت و دره و رهئجدانیان نهماوه. جگه لهمانه،
ئه و جووتیارانهی که خۆیان کار ناکهن و جووتیار و سهپان دهگرن، کاتی
زۆریان له دیوهخان و مزگهوت رادهبوارد. له پیاوانی دیواخاند گهلیک
پیاوی زیرهک و شارهزا و پیاوانی ئازا و پیاوانی گۆرانیبیژی دهنگخۆش و
پزیشکی لهخۆوه فیربوو ههبوون، لهمانه:

برایمی نههمه میگائیل، پیاویکی ئیسک سووک و پرو گهش.

مهوسوعهییکی قسهی نهستهق و پهندی پیشینانی کوردهواری بوو. بۆ ههر باسیک پهندیکی پیشینانی ههبوو. بهدریژی بن و بنچینهی ئەو پهنانهی دهزانی و دهیگیپراههوه. ئەو پهنانهی خالۆ برایم، قوتابخانهیهکی پهروهردهکردنی جوان و پیری دانیشتوانی زهرداو بوو.

ئەم خالۆ برایم، له کاروباری ئاوداریدا وهستایهکی زۆر شارهزا بوو. ههر کهسیک پیویستی بهدروستکردنی «ئاش» بیوای و بۆ ئاو هه لگرتن، داوای بیر و زانایی برایم میگائیلی دهکرد.

له سالانی ههفتاکاندا که وهزیری ئاودیری بووم، کۆمپانیایهکی نهوروپایی پرۆژهی ئاودانی ناوچهی «الخالص»ی دروست دهکرد، ئاودانی زهویوزاری (شیخ محاربی عهزای)یان لئ یاخی بووبوو و بههیچ کلۆجیک ئاوی بۆ نهدهچوو. شیخ محارب هاته لام و گوتی: «ئهگهه بریاری تووی لهسهه بیت، من برایم میگائیل دینم و ئەو دهزانیته چۆن ئاوی بۆ سهردهخات.» بریام دا و لهگهه سهه سوورماوی ئەندازیارانی کۆمپانیا نهوروپاییبکه ئاوی بۆ سهه رخست.

سمایلی نههمه بارام

پیاویکی بهتهمهنی ئیسک سووکی قسهخۆش و نوکتهباز. ههرچهنیک تهمهنی له ههشتا سال پتر بوو، بهلام له دههتهقی و نوکتهبازیدا له لاویکی بیست ساله دهچوو.

لهو سهردهمهدا له ناوی کچه ههزهرکارانی زهرداودا، گۆزانی و سهمایهکی تایبهت، وهکو «رۆل ئەند رۆل»ی ئەمریکی، بهناوی «هه لگۆ هه لگۆ» بلاو بووبوهوه. کچان له پتی سهراو بهخۆیان و گۆزهپانهوه خنج خنج خۆیان دهلهرانهوه و گۆزانی «هه لگۆ هه لگۆ»یان بهلاوه نازا و

شۆخوشهنگهکانی زهرداودا دهوت. ههرچهنیک ئەمه مافیکی رهویان بوو، بهلام پیاوانی دئ داویان له شیخ جهمالی باوکم کرد که هه رهشهپان لئ دا به لگۆ له ترسی ئەو واز لهو رهوشته بیتن.

مام سمایل هاته وهلام: «کۆپینه... ژبانی ههزهرکاری درتی چی نهیکه؟ هه موو چهند سالیکه، له پاشان کچان شوو دهکهن و دهکهنه ژیر باری قورسی مال و مندال و رهنج و پشتیان له ژیر قورساییدا دهجهمیتهوهوه بهسهه هه لگۆ ناله ریتتهوه. بهخوا دوینی نیوه رۆ که چووم بۆ مزگهوت، له ریتگا سهیری دهوورپشتی خۆم کرد کهس دیار نهبوو، ههر له مالهوه هه لگۆم گوت و خۆم له رانهوه تاوهکو مزگهوت».

هه بیسی حاجی

یهکیک بوو له جووتیاره دهست رۆیشتهوهکان نه له سوار چالاکي و نه له تفهنگبازی و نهیش له رهنجی مهرداری و کشتوکال و ئاودیری درتی نهبوو، یه کهم کهس بوو له زهرداو هاته پیری تیکۆشانی نهزادی پارتی هیواوه و بهجهخت بۆ بلاوکردنهوه بیروباوهری نیشتمانپهروهه تیدهکۆشا. ئەم پیوهندییهی له گهه پارتی هیوا بووه هۆی ئەوهی پیوهندی له گهه گه لیک له ئەندامانی هیوا له کفری و خانهقین پهیدا بکات و هاوپییهکی موخلیسی شیخ عهتا تاله بانی بوو. هه بیسی حاجی ههر له چوارچیتوهی بیروباوهری هیوادا نهمایهوه، له ریتگی شیخ عهتای نهمرهوه بیروباوهری مارکسیسی وهرگرت و بووه ئەندامیکی تیکۆشهری پارتی کۆمیونیستی عیراق. لهم ریتگیه دا گه لیک به رهه می سیاسی هه بوو و تووشی گه لیکیش ئەشکه نجه بوو. له کاتی هه لگیرسانی شۆرشی ۱۴ی ته موز ۱۹۵۸، به ریتکرت له به غداد بوو، به چاوی خۆی هیزی جهماوهری کۆلنه دهری دیسوو. ئەمه وا چوختیی کردبوو که له ریتی میلله تدا به رامبهه ههچ مه ترسییهک چاو نه پرۆکتینی.

له سالی ۱۹۶۳، شوپشی دژ شوپشی بینی و له گهل گهلیک له تیکوشهرانی نهو ناوچه به حهفت سالی به ندیهوه رهوانه ی به ندیخانه ی بیابانی (نقره السلیمان) کرا. حهیبی حاجی ده میک بوو له تمه نی هه رزه کاری دوورکه وتبووه و بوو بووه مام حهیب و سی کوری تیکوشهری کردبووه دیاری بی بو میللهت و چوونه پالی شیخ عه تای تیکوشهر و چیاکانی کوردستانیان کرده قه لای سهخت دژی هیزه چه کداره کانی نه ژاد په رستی حکومه ت.

حهیبی حاجی له پاش دهرچونی له به ندیخانه، هه ره له سه ره بیرو باوه پری نیشتمانی خوی مایه وه و له سالی ۱۹۹۱ له گهل میلونه های پیر و جوانی کورد به ره و سنووری کوردستانی ئیران بووه وه، به لام مه رگ ماوه ی نه دا و دوا هه ناسه ی له ناو سه دان تیکوشه ردا دا و به دلنیا ییه وه چاوی ژبانی نووقاند و له دل و ویجدانی میلله تدا به زیندوویه تی مایه وه.

خورشهی همه سهوزه

هه ندیک هه ن له سه ره تای ژبانیانه وه خوا په رستی ده کهن و له پاشا پشتی تی ده کهن. به لام خورشه ی حه مه سهوزه تا دوا هه ناسه ی پشتی له خاک په رستی نه کرد، لوپچه خو لیککی زه ردا و له لای له هه موو شتی دی به ریزتر بوو. سوئندی گه وه ی: «به هق نه م خاکه» بوو. بو بانه زه و بیه کی وشک له لیواری چه می «به ایراغدار» به شتیکی ای به ستبوو مه گه ره هه ردا بو شیرینی خو شه ویستی دروست بکات. زه و یوزاری نه م دییه ی بست به بست ده ناسی و ده یزانی چو ن و له کوپه ناو ده ده رین. به درتیژی زیستان و به هار چاوی ده بریه ناسمان بو ره یله بارانیک و به چله ی سه رمای زیستان شه خته ی ده شکاند بو نه وه ی نوره ناوه که ی به فیرو نه روا ت و سوودی ته واوی لی وه رگریت، خورشه، روژژمیژی کشتوکالی گه رمیانی

کوردستان بوو. «ئیمرو ده روژی ماوه بو تار». که سالی وشکه سالی ده بوو و مه ترسیی ده که وته سه ره ده غلوان: «ئیمرو جووتیار دوعاخوایی له ناغا ده کات» هیوا ی به مه رزی نهو ساله نامینیت و به شوینی گوزه راندا روو و ده کاته ناویکال. له گهل زه رده بوونه وه ی گه لای گهنم، خورشه ییش رهنگی زه رد ده بوو و که بارانیک ده باری، دووباره ده گه شایه وه «ئیمرو ناغا و قه ره یه»، و اتا؛ جووتیار هیوا په یدا ده کاته وه و ده که ویته پارانه وه بو گه رانده وه ی بو به سه رکار. «ئیمرو شوان که ئیواره دارده سی بو مه ر فری ده دات، به یانی نایدوژیتسه وه.» چونکه گیا هه وزه ل ده کات و داره که ی داده پوشیت.

له سه ره تای وه رزی پایزدا، وه کو هو تیجیکه ری کچ، پو ل پو ل ده هاتن بو نه وه ی خورشه جووتیار یان بکات. له گهل نه وه شدا تا دواروژی ژبانی له هه ژاری رزگاری نه بوو.

خالو وهلی

نهو پیاهه پیره ی که تا کو مرد «بیل» له دهستی نه کهوت و له به ردی رهق به ره میکی زور و نایابی سهوزه ی ده رده هینا. هه رچه نیک ریشی سپی و پشتی له ژیر باری قورسی ره نجدا کو م بو بوو، به لام سه رکرده ی دالبه وانی بو هیچ لاو یک به جی نه ده هیشت و له رواندن هه مه چه شنه سهوزه دا نه وه نده ده ست ره نگین بوو، ده گوت نه ندازیاری کشتوکال نه ندازه ی کیشاوه. بیر و میشکی وه کو کو مپیوته ره، کاتی چاندنی سهوزه و کات و چونی ناودانی و بژاره و چنن ریک خرابوو. نه وه نده دلی به دیمه نی «دالبه» خو ش بوو، زوره ی ژبانی له چه رداغ و سه کو ی دالبه دا رابوارد.

خدر سمایل

ئەو پیاووە هێمن و ژیره. لەو کاتەدا پزیشک و دەرمان، نەک لە دێیەکان، بەلکۆو لە شارەکانیشدا کەم بوون. خدر سمایل پزیشکی ئەو ناوچە بوو. زۆرجار جووتیار و وەزیران لە کاتی جووت و درەودا تووشی رووداوی زۆر سامناک دەبوون، دەسیان بە «داس»ی تیر شەق دەبوو یان پایان دەکەوتە بەر نووکی «کاسن» کە کەم لە پزیشکان بۆیان تیمار دەکرا، خدر بەدار و دەرمانی خۆناسی تیماری دەکرد و زوو بەزوو چا دەبوووە.

تۆفە ی نەریمان

لاوێکی بەتازایی لە گوللە نەترس ناوی دەرھینابوو ئەوەندە تازابوو بەملھور ناسرابوو. لە کاتی دۆژمنایی عەشایەریدا، بۆ پاراستنی زەرداو شەوقۆلی ھەبوو و بەنۆیە چەکداران پارتیزگاری دێیان دەکرد.

شەویەک تۆفە ی نەریمان لە گەڕانەوێ بۆ دێ، تووشی «قول» بوو، «کۆرە زەلام کیتی؟» کە بەبێ دەنگی زانییان، دایانە بەر دەسپێژ و گوللەبارانیان کرد، بەلام ئەم لاوێ تازا و ملھورە چاوی نەپروکان تا ھاتە ناویان، کۆرە ھە ی ملھور بۆ نالێت منم؟».

«جاریک گوتم منم، گویتان لێ نەبوو، ئیتر رووم نەھات دووبارە ی کەمەو، نەوێک بلێن لە گوللە دەترسیت.»

فارس بەقال

پیاویکی بەتەمەنی ریش سپی ئیسک سووک، نەک تەنھا شاعیر، بەلکۆو شارەزای پەندی پێشبینان و بۆژیانی نوێ ریکی دەخست. ئەو پەندانە ی باپیرانی بەشیرەکی خۆش، وەکو ملوێنکی عاقیق دەھۆنێبەو و تەمیی

پیر و جوانی پێ دەکرد. بەو شیعەرە جوانانە ی، گیانیکی ھەلبەست و گۆرانی لە نێوان لاواندا جێگیر دەکرد. زۆرجار لاوان ملھوریان دەکرد بۆ ئەوێ گوتی لە تەمیکانی خالۆ فارس بیت و جار جاریش بۆ توورەکردنی، بەرامبەری ئەو تەمیی و پەندانە، بەیتی ناپەسندیان پێیدا ھەلەدا، بەلام ئەو پیاووە بەھۆشە توورە نەدەبوو و ھەر لەسەر پەند و تەمیی خۆی دەمایەو.

ھەبە ی ئینجە

ئەو پیاووە سیما جوان و دەنگخۆش و مەقامزانە. لەبەرئەوێ لە ئیلتی زەنگنە بوو، شیعەر و نایابەکانی مەولەوی زۆر چاک تێدەگەیی. بەمەقامی «قەتار و ئەللاوێسی و خاوەر و نیوہشەوی» ھۆنراوێ جوانەکانی مەولەوی زیندوو دەکردووە و گیانیکی نوێ دەخستە بەری.

ئیمشەو وا دیارە بانگم بێ شەرمەن

زایەلە ی سەمتور کەللەم وەگەرمەن

صدای زیل و بەم مەینەت صد تەرزەن

خەفەت شادیشەنی غەم دەماغ بەرزەن

ئەم شیعەرانی مەولەوی لە دەشتودەری زەرداو دەزرنگایەو ئەم ھەمە ی ئینجە ی، نەک تەنھا گۆرانیبێژێکی ئاوازخۆش، بەلکۆو وەستای مەقامی گۆرانییەکانی ناوچە ی زەنگنە بوو کە کانی مەقامانی قەتار و ئەللاوێسییە، و زۆربە ی دانیشتوانی زەرداو لە ئیلتی زەنگنەن، لەبەرئەوێ مەقامی قەتار و ئەللاوێسی و شیعەرەکانی مەولەوی ویجدانیانی زاخا دەدا.

ناوچە ی زەنگنە لە ژووروی کفری لە دێی (عەلەیان)نەو بەھەردوو لیواری رووباری ئاوە سپیدا تاکو دامینی چپای قەرەداغ دەگرتەو. ئەم

ناوچهیه له دهوری «میر سمایل» میری زهنگه نه، میرنشینیکی فراوانی سه‌ریه‌خو، نه بو شای عه‌جه‌م و نه‌یش بو سوئلتانی عوسمانلی سه‌ری نه‌نواندوو و شاروچه‌که‌کانی قه‌رده‌داغ و کفری و دوز له‌ژیر حکومرانی میر سمایل بووه. به‌لام له‌پاش کوچی دوایی میر سمایل و ناکوکی له‌نیوان برا و کوره‌کانیدا، ئەم میرنشینه لاواز ده‌بی و به‌هانی عوسمانلییه‌کان میرانی به‌به ئەم میرنشینه‌یان تیک داوه و خستوو یانه سه‌میرنشینی خویان. به‌لام عوسمانلی که له‌شکری نیزامی دامه‌زرانو به‌هیتز بوو، میرنشینی به‌به‌یشیان له‌ناو برد.

ئەم مه‌قامانه، له‌کوژشک و دیواخانانی میر سمایل و میرزاکانی بایه‌خی به‌یدا کردبوو و زاخاو ده‌ده‌رایه‌وه. له‌گه‌ل سوژی نه‌ی و شمخال و ته‌موره‌دا، بو‌یژه‌کان له‌کوژشک و دیواخاناندا شه‌و به‌زمیان گپراوه.

شیخانی تاله‌بانی، که خویان به‌تیره‌یه‌کی ئیلتی زهنگه نه‌ ده‌زانن و باپیره گه‌وره‌یان زاوا و خزمی میر سمایل بوو، له‌و ولا ته‌دا پایه‌ییتیکی تایه‌تییان هه‌یه و له‌سه‌رده‌می کیشه و به‌ره‌ی عه‌شایه‌رییدا، پشتی یه‌کدییان به‌رنه‌داوه.

عه‌لی مه‌ردانی گۆران‌بیژی ناسراو له‌ناوچه‌ی (له‌یلان) چاوی کردوو ته‌وه، له‌بیره‌وه‌ریه‌کانیدا زۆر باسی مه‌لا ره‌وفه کوپر ده‌کات که له‌سه‌ره‌تای ژبانی هونه‌رییدا مه‌قامی له‌وه‌وه وه‌رگرتوو. مه‌لا ره‌ئووف له‌ته‌کیه‌ی تاله‌بانی له‌که‌رکوک فیری مه‌قام بوو. به‌لام عه‌لی مه‌ردان نه‌ک ته‌نها له‌و مه‌قامانه‌دا، به‌لکو مه‌قامانی ره‌سه‌نبی کوردی قه‌تار وئه‌للاوه‌سیشدا شاره‌زایی ته‌واوی هه‌بوو. مه‌لا ره‌ئووف شاره‌زایی ئەم مه‌قامانه نه‌بوو. عه‌لی مه‌ردان له‌دیی له‌یلانی تاله‌بانی نزیک‌ی شاری که‌رکوک ژباوه و له‌سه‌ره‌تای هونه‌رییدا له‌چه‌ند به‌سته‌ییتیکی کوردی و تورکمانی به‌ولاوه مه‌قامیژ نه‌بوو. یه‌که‌م گۆرانی تو‌مارکراوی، به‌تورکمانی

به‌کچه‌ تورکمانیکی له‌یلانییه‌وه بوو (له‌یلانی قزی) له‌و ناوچه‌یه «خه‌لی بارام چاوش» له‌گه‌ل سازی ته‌مووره له‌دیوخاناندا مه‌قامی قه‌تار و ئه‌للاوه‌یسی ده‌گوت، به‌لام مامۆستای عه‌لی مه‌ردان نه‌بوو. عه‌لی مه‌ردان بو‌ تو‌مارکردنی گۆرانی له‌ها توچۆی به‌غداددا، له‌لای شیخ جه‌مالی باوکم له‌دیی زه‌رداو به‌مانگه‌ها ده‌مایه‌وه. له‌سه‌ر داوای باوکم جه‌مه‌ی ئینجه‌ فیری ئەو مه‌قامانه‌ی ده‌کرد و ئەو مامۆستای عه‌لی مه‌ردان بوو.

من تاکو ئیستا ده‌نگ‌خۆش‌یک‌ی وه‌کو جه‌مه‌ی ئینجه‌م نه‌دیوه. که گۆرانی ده‌گوت هه‌موو زه‌رداو سه‌ره‌ی لیتوه نه‌ده‌هات، که گۆرانی:

نازک ته‌داره‌ک فـصل وه‌هاره‌ن
شنه‌ی بای له‌یلا هه‌رده و کۆساره‌ن
گۆل چون روی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان
وه فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشان

جه‌مه‌ی ئینجه، له‌پاش مردنی تاقه‌ کوره‌که‌ی (فوئاد) که ئه‌رکی ژبانی باوک و دایکی خستبووه ئەستۆی خۆی، له‌ ژیر باری جوت و دره‌پوشتی کۆم و په‌نگی هه‌لقه‌چاو ده‌نگی که‌رخ بوو، ئیتر ئەو ده‌نگه‌ خۆشه و ئاوازه دل‌گیره‌ی له‌ناوی ئاهی رۆله‌ رۆدا ونبوو و هه‌موو بۆی گریابن.

ئه‌هه‌ی خورشه

لاویتیکی ئەسمه‌ری بالا به‌رز و بولبولی خۆشی ئاوازی زه‌رداو. هه‌ر له‌مندالییه‌وه له‌شه‌وانی مانگه‌شه‌ودا، کچانی تازه هه‌لچووی زه‌رداو، هه‌لقه‌یان ده‌به‌ست، له‌گه‌ل شنه‌بای شه‌مالدا، وه‌کو ئاوازیکی جوانی «فیلهارمونییا»، هه‌موو به‌ده‌نگیکی نه‌رم: «هۆ له‌یلێ هۆ له‌یلێ» ده‌نگی ئەحه‌ی خورشه «نازداره‌ی باوه‌یلێ» تیکه‌لی ئەو ئاوازه نه‌رمانه ده‌بوو. فینکیکی بای شه‌مال و ئەو ئاوازه نه‌رمانه وه‌کو «لای لایه» که بو‌نووستنی

مندالّ دهگوتریت، ئه وهی خه ویشی زرا بی، نهرم نهرم چاوانی خهوی تن دهچوو.

له کاتی خهرماناندا، ئهحه لهسه ر «جه نجه ر» دا چیریکهی گۆرانی ریبواری دهخسته شهواره. ئه و سوور خواردنه وهی جه نجه ر به دهووری خهرماندا سه پان بیتزار دهکات، ئهحه دهیگۆرپیه بهزمی ههرزه کاران و بهئاوازی خۆش شهویان دهبرده سهر.

له رۆژانی شورشی کوردستاندا، شیخ عهتا دبی زهرداوی بهجیهشتیبوو و له گهه ل هاوریانی بهرگری له ولات دهکرد، رۆژیک لیواکهی (حماد شهاب) ئابلووقه ی زهرداوی دا و ئاگری نایه مالی شیخ عهتاوه، ئا له و کاتهدا ئهحه ی خورشه به گۆرانی و تن له چه می زرداو سه ری هینایه ده ری و ئه مه ی دی واقعی و رما. له گهه ل فه رمانی ئه فسه ران «ارمی» ده سهر پێتکی لی کرا و سوور پکی خوارد و کهوت و دوا هه ناسه ی له گهه ل ئه و ئاوازه خۆشهیدا ده رچوو و هاوریانی ههر «هۆ له یلی هۆ له یلی» یان دهگوت، بهلام کهس نه بوو «نازداره ی باوهیلی» بلتت.

ساله ی باوهخان

میتروویتری نهووسراوی ئه م ناوچه یه بوو، ساله نهخویندهوار بوو، بهلام ئه وهنده تامه زرۆی زانستی بوو له مه لایه ک پتر وتهکانی پیغه مبه ر، سه لای خوی لی بی و، میترووی ئیسلام و رووداوهکانی ئه و ناوچه یه ی ده زانی. باسی ژیا نیا سالانی شه ری یه که میی جیهان و زهر و زرۆی ده و له ته ی عوسمانلی و برسیتی و گرانی و هه ژاری و نهخۆشی سالانی «سه فه ربه ر» و هکو تهزییحی دهرویشان دههۆنییه وه. له ریگی زهرداو و کفریدا: «ئا لی ره حه مه پاشای جاف کوژرا، بو به یی ده لێن پاشا کوژراو.»، «ئا لی ره وه هیرشیا ن کرده سهر برایم خان که کفری له

ئینگلیزهکان نازاد کرد، بهلام هیرشبه ران له بهردهم خۆراگرتنی پارێزه ران شکان.

ساله ی باوهخان جووتیاری و سه پانی و خزمه تگوزاری قوتابخانه ی کرد، بهلام ههر بههه ژاری سه ری دوایی نایه وه.

ئه مینی برایم جازیه، نه زیز برایم برنجی، برایمی ئه هه ی هووک، برایمی

کوئیخا سمین، ئه هه ی هه مه عارب، هه مه زه گی و هه مه گۆله ... هت

ئه م شوره سوارانه ی که وهکو شاهو له هه موو هه رایه کدا پی شه نگا و له هه موو شاییه کدا وهکو «پلیسریک» له ریمبازیدا سواریا ن دهرفاند. له چه ژن و شاییدا، خۆیا ن به جوانترین جلو به رگ و ره زنی فیشک ده رازانه وه، وهکو فه رمانی فه رمانی که لهور به گۆله نالی ما یه نیا ن ده پیک.

ئه ی ئه و لاوه شوخوشه نگه ی سیلاح شۆرانه ی، که مال و سامان و سنووری زهر داویان، له دز، له گورگ، له پیاو خراپ و له زه برو زرۆی مه ئمورانی به رتیلخۆر ده پاراست و شه ونخو نییا ن ده کرد.

سه ر له ئیواره یه کی هاوینی گهرم، یه کیکی به هه له داوان هات و گوتی: «داود شوات له گهه ل شوانتیکی «تلیشانی» له سه ر له وه ر به یه کدا هاتن و داود کوژرا نزیکه ی ده پانزه سواری چه کدار وهکو زهر ده واله دار بمالیتته شاریدا، یه ک له دوای یه ک هه لمه تی دبی تلیشانیان دا.

ئیجه له گهه ل تلیشانی دا هاو سنوور و له گهه ل سه یید عومه ر ئاغادا دوست بووین. باوکم هه لپه رپیه سه ر ما یه که ی و به دوای ئه واندا، وهکو گۆله له لوله ی تفه نگ ده رچیت، له دی ده رچوو و به رده میانی گرته وه و به هیمن کر نه وه یان به پیکرایی به بی شه ر و کوشتا ر گه رانه وه و هه ر له دوای ئه وان، داود شوا نیش گه رایه وه و نهختیک خوین به ته ویلیدا ها تبوه خواری و هه یچیت.

میم سوہیل

له كورده واریدا، ئەو هی به مندالی باوکی بمریت به ناوی داکیییه وه ناو ده بریت. حه مید سوہیل له ته مهنی شهش مانگیدا باوکی مردبوو و له سوہیلی دایکی به ولاره كهسی نه بوو گوزهرانی به ریتته رتیه. حه مید به زگماکی شهل و چاوکی کویر بوو و ئەم شهل و کویره ته نها هیوای سوہیلی دایکی بوو. ئەمیش له گه وره یشیدا شوانی و گاوانی به ولاره کاری دیکه ی پی نه ده کرا.

زۆریه ی ژنانی كورد كه به گه نچی میردیان ده مرن، هه موو ژنانی خو بان ده به ستنه ئەو منداله ی كه هیشتا له زگیان دایه و یا هیشتا ساوان و خو بان له هه موو خو شییبه کی ژبان بیبهش ده کهن.

سوہیل به کیتک بوو له و ژنانه و خو ی له ژنانی فامیلیایی بی بهش کرد و به خوری ریتستن و «هۆشۆ» حه میدی ساوای کوری به خیتو کرد. ئەم ژنه گه نچه جیتی ریزی زهرداو بیان بوو و، هه تا حه میدی کوری بووه گاوانی دی و خو ی چوو ته مهنه وه كه به «میم سوہیل» ناو بنریت بو گوزهرانی ژبان هه ره نچی دا.

میم سوہیل پیره ژنیکی جوان و ئیسک سووک و دهنگ به سوژ بوو، له ماته مینی ژن و پیاو و گه وره و بچووکی زهرداوی به وه دهنگه به سوژه ی ده یلاوانه وه و له گه ل رشتنی فرمیسکی چاوانی، هه موو دهر د و كه ساسییی ژنایی و ژنایی گه نچییی تالی دهر ده خست. كه بو به دبه ختییی خو ی ده یلاوانه وه، هه موو زهرداو وه كو خو لی مردووی به سه ردا کرا بییت سه وه ی لیوه نه ده هات و گو بیان له و گریان و سوژه ی میم سوہیل ده گرت. ژنانی زهرداو كه هاو دهر دی میم سوہیل بوون به گه نچی میردیان مردبوو، له گه ل ئەودا به بیی دهنگی و سوژی ناو دل ده گریان و فرمیسکیان دهرشت و كهس له زهرداو نه ده ما بو لاوانه وه ی به سوژ و به دبه ختییی میم سوہیل نه گرییت.

زهرداو...

ناوچه یه کی دیمه کال و کشتوکالی و خو شبه ختی و به دبه ختییی جووتیاران و خاوهن دی به ستراوه ته بارانه وه. جاری وا ده بییت سال له دوا ی سال بی بارانی و وشكه سال ده بییت و ئیتر هه ژار و ده وله مهن د ده كه ونه سه ر ساجی عه لی، ئەم نه هات و وشكه سالانه بیروباوهری سه یر سه یری له نیوان دانیشتوانی ئەم هه ریمه دروست کردووه و وا ده زان به هه ندی کرده وه باران ده بریت. مه لا و ده ستهی نو تیز که ران ده چنه «نو تیزه بارانی» لاوان «کو سه بارانی» و ژنانیش «شه ره گاگه ل».

رۆژی شه ره گاگه ل ژنانی زهرداو پشت ده به ستن و هه ره كه كاسه یه کی «مس» وه كو كلاوی ئاسنینی جه نگاوه رانی سه رباز له سه ر دهنی و به «تیللو» وه هه لمه تی گاگه لی دیی تلیشانی هاو سنوور ده دن و به تالانی به ره و زهرداو ده پروین. گاوان هاوار ده با ته ژنانی تلیشانی و ئەوانیش به کلاوی مسین و به تیللاه، بو گه راندنه وه ی تالانیان، هه لمه تی ژنانی زهرداو ده دن. له چه می نیوان هه ردوو دی ده بیته شه ره تیللو یه کدی داده گرن و تالانییه کانیان و هه رده گرنه وه. ئیتر ژنان ده بوو ریتنه وه و هه ندیک سه ری ده شکیت و خوین به بالاییاندا دیتته خواره وه. پیاوانی هه ردوو لا ته نها بو ته ماشا کردن و هاندانی ژنانیان ده چن.

زۆر جار ئەم ژنانه، پولیسی ریزی توتوتن، كه توتنی قاچاغچییانی زهرداویان ده گرت، تیللا ترینیان ده کرد و توتنه كه یان لی ده سه ندنه وه.

پۆلیس ژنان نانس و پیاوان دهستیان له ژنان بهرز نه ده کرده. پۆلیس پیاوان ده نانس به لام ژنان دهسینشان ناکرین و له سهربان ده پروات.

کچانی نه شمیلا نه...

کچانی نه شمیلا نهی زهرداو که بو هه موو هه ره وهز و ده سهوایه ک، بو یارمه تی هاوسییان دا ده والن، بو ساوهر کوتان و دۆینه نانه وه هه موو کاتیک تامادهن.

ساوهر کوتان بو ئه م کچه نه شمیلا نه وه کو سه یرانه جووت جووت له سه ر «دنگ» یک هه ره که به میکوتیکی به رامبه ری یه کدی ده وه ستن، له گه ل زرمه ی میکوتدا گۆرانی به لاره شوخه کانی زهرداو ده لپین.

فه میانه چه رموو... آه آه

سه لته با بردوو... آه آه

له و داره ره قانه ی «دهنگ و میکوت» و ئاوازه نه رمه کانیان «ته مپوی» موسیقا دروست ده کن و له گه لیدا هه موو له شیان ده له رینه وه و، جار جاریش په لار له یه کدی ده گرن، که دلبان به لاریکی زهرداوییه وه هه به.

له سالانی چله کاندا، ناکۆکییه کی زۆر گرنگ که وته نیوان شیخ وه هابی تاله بانی و که ریم به گ و داود به گی جاف... هیچ هۆبه ک بو ئه م دورمه نایه تییه نه بوو و تاله بانی و جاف پشتا و پشت دروست بوون. چه ند جار له شکریان له یه کتر کرد و کوشتاریشیان له نیوانیاندا پرووی دا. زهرداو، که هیچ هۆ و سوودی له م دورمه ناییه نه بوو و، به لکوو باو کم و به گزاده کانی جافی که لار، زۆر دۆست و هاوبه شی تیکۆشانی نیشتمانی بوون، له م سه ر و له و سه ر، زهرداو بووه مه نزلگی له شکر تاله بانی که له

به غدا دهسگير کرابووم. له ناوی زهرداويياندا ئەو باوهره ههبوو که من دژی
«شا» ی عیراقم و بۆلابردنی تیندهکۆشم. شیخ عهتایش سههلهشکری
زهرداوی دهکرد و شیخ ئیحسان میوانداری لهشکری تالهانی دهکرد.

لیوای کهرکوکوهو بۆهاواری شیخ وههابی تالهانی دههاته دپی
«قرهبلاغ»، دهبوای سوارانی زهرداوی بهسهه لهشکری شیخ عهتا،
تیکهلی ئەو لهشکره بییت.

لهوکاته دا، من قوتابی کۆلیجی حقوق بووم و ئیحسانی برام قوتابی
قوتابخانهی نامادهبی بوو و، دهبوای میوانداری ئەو لهشکره زرمهیه
بکات.

کچانی زهردا، لهسهه ساوهر کوتانیدا گۆرانیمان بهئیمهوه دهگوت و،
ههه کهسه کاریکیان پێ رادهسپارد.

میرم شیخ مکرم... آه آه
قانون بخوین... آه آه
له تهختی شاه... آه آه
شا داوه زینی... آه آه

میرم شیخ عهتا... آه آه
لهشکر بشکین... آه آه
لهه رۆژی داوا... آه آه
سوار ههلهرفین... آه آه

میرم شیخ ئیحسان... آه آه
سوار داوه زینی... آه آه
لهه رۆژی داوا... آه آه
لهشکر بروین... آه آه

لهه گۆرانیهدا که ههیه که ئهركیکیان پێ سپارد بوو ئیمه ههه له
سییهکان تیکهلی تیکۆشانی نیشتمانی بووبوین. من چهند جاریک له

هەر جارێ بۆ مەشقکردنی جەنگ زبانیان لە دەغڵودان دەکرد دەمی ئاغاکانیان بە پارەیهکی زۆر چەور دەکرد و چاویان پێ شۆڕ دەکردن؛ بە پرتزەوه تەماشای ئەو هیان دەکرد کە ئێمە پارەمان لێ وەر نەدەگرتن و دەمانگوت ئەمە «لە پێناوی خەبات دژی فاشیزم» ه.

لە پابین رۆژئاوای دێوه مزگەوتێکی گەورە کۆن لە سەر چەمی زەرداودا هەبوو. مەلا دەبیست پارە کۆ بکاتەوه و مزگەوتێکی نوێ دروست بکریت. ئێمە دەمانگوت مزگەوت هەیه و لە هەرلایەکه روو بکە قیبلە نوێژ دروستە، بەلام مندالانتان پێویستییان بە قوتابخانە هەیه، زەرداوییهکان ئەمەیان لا پەسەندتر بوو و قوتابخانەیان دروست کرد و بۆ یەکەم جار کۆر و کچانی دێ پێکەوه هاتنە قوتابخانە، زۆریە مالا ن بێ دەرەباجە و پەنجەرە بوون، کە کتیبی قوتابخانە کەوتە مالا نەوه، قوتابیانی پێویستییان بە پروناکی بوو و لە ژوورەکاندا دەرەباجە و پەنجەرەیان کردەوه، ئیتر مالا ن بە تیشکی هەتاو و بیرو زانستی پروناک بوونەوه. قوتابخانە ساڵ بە ساڵ پۆلی نوێ لێ کرایەوه. گەلیک لە کچان و کورانی دێ پۆلی شەشی سەرەتایی تەواو کردبوو، ئەو دێ دەس رۆیشتوو بوو کۆر و کچی ناردە قوتابخانە بەرزتر. ئیستا لە قوتابیانی ئەو قوتابخانەیه، مامۆستایانی کۆلیج و مامۆستایانی قوتابخانە و زۆربشیان لە کۆلیج و مەعەهد دەرچوون.

هەزاران ساڵ بوو لە کوردەواریدا نووسین نەبوو، زەردەشت ئاقیستای بۆ هینان، بەلام لە کاهینهکان بەولاه کەس فیری نەبوو. ئیسلا م هات «قورئانی پیرۆز» ی بۆ هینان، بەلام هەر مەلا فیری بوو. ئاغا یان نەیان دەویست لە مەلا بەولاه کەسی دی فیری ببیت، چونکە قورئانی پیرۆز دەلیت: «لیس للانسان الا ما سعی» ئەمەیش بۆ بەرزەوه ندیبی ئاغا دەست نادا، دەبایی مەلا هەر بلتیت: «اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولی

زەرداو...

دێیهکی سەد مالی و لە پێشەگای سنووری کوردستانی باشوور دایە. دەشتێکی فراوان و چۆل، هاوینان لە بەر گەرمی، دەشت و دەر بۆ کزی لێ دیت. گەردەلوولی هاوین بەقەد بالای دێوتیک درکودال و تەپوتۆز بەرەو ئاسمان لوول دەدات و گەری نیوهروان وەکو ئاگری دۆزخ رووی مرۆف هەلدهقچینێ. ئەو چەند دارە سەوزە مالی ئێمە بووبوو بووکی ئەو دەشتە چۆلە، بەلام بەقەد ئەو گەرمایە، زەرداو، وەکو دل خوتینی گەرم بەهەموو لەشی مرۆف بلاو دکاتەوه، ئەمیش لەو ناوچەیدا رۆشنییری و ئازادیخوازی و بیرورای پێشکەوتووخوازی بلاو دەکردەوه. وەکو چرا قەلاچۆی تاریکی شەو دکات، بیروباوهری ئێمەیش وەکو دێو و درنج لە (بسم الله) دەترسی، ترسی خستبووه دلی ئاغا و دەرەبەگ و کاربەدەستانی حکوومەت.

لە ساڵی ۱۹۴۱ کە ئینگلیزهکان دووبارە عیراقیان داگیر کردەوه، لەشکری دێهەمی بەریتانیا کە بۆ بەرهههستیی ئەلمانیای نازی خۆی ئامادە دەکرد بنکە ی گەورە لە ناوچە ی کفری لە دێی «کنگریان» دانابوو و پێگای هاتوچۆیان لە پێی «شارپێ» وه، بەناو زەرداودا هاتوچۆیان دەکرد. لەو ناوچە یه تەنھا لە مالی ئێمە چاویان بەکتیبخانە و بەتایبەت کتیبی مارکسی - لنینین دکەوت، لەبەرئەوه ناوی زەرداویان بە (کومونیست قیلیج) دەبرد، ئێمە بەوهوه شانازیان دەکرد.

الأمر منكم» و ئیتر هیچی تر. حکومه تانیش له قورئاندا «الانفال» ی کرده بهشی کوردان. بهلام قورئانی پیروژ له گه‌ل ته‌وه‌دا لیبووردنیشی له گه‌ل‌دا هه‌بوو، هه‌ر ته‌و نه‌رمی و لیبووردنه‌ رینگای هه‌موو دۆل و چیاکانی کوردستانی بو ئیسلام کرده‌وه.

کورد له هه‌موو پرژیمیکی نوێ ده‌سلمایه‌وه، چونکه هه‌ریه‌که ئه‌رک و باجیکی نوێی له دواوه بوو، که ئیسلام هات به‌ترسه‌وه ته‌ماشایان ده‌کرد. ده‌لێن بانگه‌ه‌ریک چووه سه‌ر گردێک و ده‌ستی کرده «الله اکبر» کورده‌کان هه‌شتا راستیی ئیسلامیان نه‌ده‌زانی. کورد ده‌پرسیت: «ئه‌رئ ته‌وه چی ئیثیت؟». «بانگ ئیثیت بانگ» «بوچی؟»، «بو نوێژ»، «خۆ زیانی بو په‌زه‌کان نییه؟»، «نه»، «ده‌ باشه‌ لیگه‌ری با بیثیت».

عه‌ره‌به‌کان گوتیان ده‌بیته‌ فیری عه‌ره‌بی بن، چونکه قورئانی پیروژ به‌عه‌ره‌بییه، به‌لام کورده‌کان به‌عه‌ره‌بی هه‌ر فیری نوێژ بوون و نیوه‌بشیان به‌کوردیی ده‌یوت.

ده‌لێن کوردیکی هه‌ورامی بو فرۆشتنی گوێز و هه‌نجیره‌ وشکه‌ پتی ده‌که‌ویته‌ دبی دراجی داوده‌ی کوردستان ئیواره‌ که نوێژی خۆرتاوا ده‌کات ده‌لێت: «نیه‌ت کرۆ په‌ری روکعات نوێژی ئیواره‌ بکه‌یو بو خوی ته‌عالا الله اکبر». حه‌مه‌ خورشید ئاغای داوده‌ لپی دیتته‌ وه‌لام: «کوره‌ سه‌ک باووک خوا وه‌ هه‌زار حال فیری زووانی ئیمه‌ بوو، ئیستا چوزانیت «په‌ری» چیه‌؟!».

قورئان له‌م ولاتانه‌دا عه‌ره‌ب و کورد و فارس و تورکی به‌سته‌ یه‌که‌وه، به‌لام وه‌کو «ئاقیستا» کوردی نه‌کرده‌ فارس، قورئانیش کوردی هه‌ر کرده‌ موسلمان، به‌عه‌ره‌بی نه‌کرد. گوتیان «ئه‌م کوردستانه‌ عه‌ره‌بستانه‌؟» ئه‌ی بوچی هه‌زاران سال و له‌ پیش هاتنی ئیوه‌یشه‌وه هه‌ر ناوی «کوردستان» بووه‌ و کورد تییدا ژیاوه، ئیسکی باوبا پیری کن له‌ ژیر ئه‌م خاکه‌ دایه‌؟

ده‌لێن «ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌ ده‌بیته‌ نه‌ژادیتان راستکه‌نه‌وه‌ و ببنه‌ عه‌ره‌ب» قورئانی پیروژ ده‌لێت: «وجعلناکم شعوباً وقبائل لتعارفوا ان‌ اکرمکم عندالله اتقاکم». واتا خوی ته‌عالا ئیوه‌ی به‌عه‌ره‌ب دروست کرد، ئیمه‌یشی به‌کورد دروست کرد. ئه‌مه‌ی ئیوه‌ ته‌وه‌ ده‌گه‌ییته‌ که (استغفرالله) خوی ته‌عالا به‌هه‌له‌ ئیمه‌ی به‌کورد دروست کرد، ئیوه‌ ده‌تانه‌ویت ته‌وه‌له‌یه‌ راست بکه‌نه‌وه‌. ئیسلام ته‌وه‌نده‌ هاوتایی له‌ نیوان میلیله‌ تانی کردووه، له‌ بانگ له‌ گه‌ل فاتحه‌ خوتندن بو گیانی پیروژی پیغه‌مبه‌ر (ص) ناوی (بلال الحبشی) یش دیتیت.

له ههموو دیدا دەنگی دایهوه، بهلام له پاش ئەوهی مندالانی قوتابخانەى زەرداو پلەى خۆیندنی سەرەتایییان بری، ئەوهی توانای خۆیندنی دیکەى نەبووه بووه سەربازی (خەتدار) و جیگرى ئەفسەر، له شەرى نیتوان عیراق و ئییران، نزیکەى ۹۰ کەس له دێى زەرداو له کۆزى شەردا بوون و ئازاییهکی زۆریان نواند و دوو کەسیان له سەربازییهوه یەکسەر کرانه ئەفسەر و سێ کەسیشیان نیشانی ئازایییان وەرگرت، کەچی حکومەت کە بریاری وێرانکردنی کوردستانی دا، لهگەڵ دێهاتی دى دێى زەرداویشى وێران کرد و گەلیک له زەرداویییان، بەرهو ژوور چوونه ناوچهى زەنگەنه و زۆریشیان بوونه فاقى «الانفال» هوه و له بیابانى «عەرعر» زیندەبهچال کران. «جەنابى سەرەک کۆمار... دێى زەرداو ۱۱۰ ماله مزگهوت و قوتابخانەى شەش پۆلى و بیرىكى ئیترتوازی تیدا بوو. له کۆزى شەردا ۹۰ ئەفسەر و جیگرى ئەفسەر و سەربازی دەرجهدار دەرنگان و ئازاییهکی زۆریان نواند. ئەم دێیه چوار شەهید و ده ونبووی هەیه، ئیتر چیتان لى دەویست و وێرانتان کرد؟». له وهلامدا: «بۆچ ئاگادارت نەکردم، گەر دەمزانى پێوهندی بهئێوه هەیه جودام دەکرد و دەمهیشتەوه.» «جەنابى سەرۆک. من مەبهستم تەنها زەرداو نییه، مەبهستم ئەم کاره نارهوايهیه که له کوردستان دهکرتیت» (له گفتوگۆیهک له نیتوان من و سەرەک کۆماردا له ۱۹۸۷/۵/۷ کرا).

«جەنابى سەرۆک... دەنگویاس وا دهگهیینیت که هیترشیکى سەربازی نوێ دهبنه سەر دێهاتی کوردستان و بهچهکی کیمیایى هەزاران کەسى بى گوناھ دهکوژن. ئەم هاوالاتییانە بەشەرن هەرچهنێک له بیرى بەشەریهت چوونهتەوه و هەروا ئەمانه عیراقین و موسلمانن، له میژوودا نەبیستراوه کەسێک وهکو جەنابتان وا میللهت لهناوبەرن، ئەگەر مەبهستان ئەوه بیت که کورد له کوردستان نههیلن و له بیرى خەلقى بەرنهوه، ئەم خەيالە خاوه، مافی میللهتیک له نیشتمانییدا لهبیر ناچیتەوه.» (له نامەیهکی

سەربازی...

له کوردستاندا بۆ مەبهست و له لایەن حکومەتانی غیره کورد گیراوه. کوردەکان ناپەزایی خۆیان بەرامبەر سەربازگرتنی زۆرداری تورک و فارس و عەرەب دەرپێوه. چونکه ئەم سەربازییه نەک له بەرژەوهندیی کوردان بەلکو بۆ مەبهستی ئەوان و زۆر جار له دژیان بەکاربان دین. بۆ ئەم ناپەزاییه گەلیک هەلبەست و گۆرانییان پێدا گوتوه.

یا خوا رەزا شا حەوت کورت بمرئ
کێ دیویه له کوردان ئیجبارى بیگرئ
کوپم گەوره کرد بەشیر و شەکر
رەزا شا بردى بۆ شەرە خەنجەر

ئەمە ناپەزایی کوردەکان بۆ خزمەتی حکومەتانی بیگانەى داگیرکەر دەرەبریت. ئەم حکومەتانه تەنها له کۆزى شەردا مردن مساواتى له نیتوان میللهتاندا کردوه.

باوکم هەر له سەرەتای دەرچوونی یاسای «بەرگری نیشتمانی = الدفاع الوطني» که سەربازی بەزۆرداری دەخاتە ئەستۆی هەموو لاویک، دەبویست لاوانى زەرداو سەربازی بکەن، بۆ ئەوهی فێرى چەكدارى و جەنگاندن ببن و فێرى خۆیندەواری بن و شاران ببینن و چاویان بکریتهوه، گەلیک کەس له دێهاتی دى، بەفروپیل و بەرتیلدان خۆیان له سەربازی رزگار دەکرد. یەكەم لاوی زەرداو که چوو بۆ سەربازی «کەرم زۆراب» بوو،

نوسەر بۆ سەرۆك كۆمار له ۱۰/۶/۱۹۸۸.

له دەرسی جوغرافیا دا دەمانخویند كه «دەریای سوور» لەو پەیدا بووه؛ لهو جیگایه ئەررز دا كه وتوو و له پاشا كه وتوو ته ژیر ئاوه. له كوردستانیش هەر كه سێك و ههكو گۆر ههلهكن بهیپل و بالته خهركی ویرانکردنی بووبیت، له ئەنجامدا خۆی دهبیته ژیر لافاوی جهماوهری كوردستانهوه و خۆی تقووم و سهرنگووم بووه.

كوامیم سوهدیل بهو دهنگه نهرم و بهسۆزهی بۆ ئهحهی خورشه و شكوره شهل و ئازادیی شههیدان بلاوینیتتهوه و مردووكانی گۆرستانیش له ژیر بهردی «ئهله» وه سه بهرزكه نهوه و راپه رن؟! ئه مه كوردستانه، تهیمور و هۆلكۆ و شایانی قاجار و مستهفا كه مال، پترتری لئ کرد، بهلام كهسیان نه مان. ئیستایش درهندهكانی «الانفال» كه هه زاران دیتی كوردستانیان ویران کرد و سه دان هه زار ژن و پیاو و مندالیان له بیابانی «الععر» زینده به چال کرد، نه وهی تازه، هه زاران شه قام و دیتی ویرانكراو له ژیر كه لاوه كان دهر دین و له جار ان جوانتر دروستیان ده كه نه وه، دار به پرووی سووتاو دووباره سهوز ده بیته وه و به بالی چیاكانی كوردستان داده پۆشیتته وه و ژماره ی كوردیش تا دیت پترتر ده بیته و له جیاتی حه مه و حه سه ن و قاله، ئازاد و شیرزاد و په ریزاد شیرین ناوی رۆله كانیان ده نین، له رۆژژمیری نویدا له جیاتی سالانی گرانی و چاوه قوله و ئه نفال و عه رعه ر و تالانی و دئ ویرانی، خۆشبه ختی و ته ندروستی و به رگری و ئاوه دانی تۆمار ده كه ن.

به لئ، زهرداو ئه و لاوه شوخه برنۆ به ده ستانه ی تیدا نه مان، به لام رۆله تازه كان له پیچی پشتینه كه یاندا خه نجه ری تۆله سه ندن ده شار نه وه و ئیتر پروا به رۆم و عه جه م ناكه ن.

زهرداو بیان... وهكو هاو نیشتمانی دیکه ی كوردستان هه ر له پایزه وه

دانه وینله و وشكه ی زستان كۆده كه نه وه. ساوهر، دۆینه، كه شك، قه ره خه رمان و پرۆش و رۆن و خورما كۆ ده كه نه وه. بۆ چا و شه كریش هه فته به هه فته، باره كایان ده برده شاری كفری و ده یانگۆرپییه وه به «كه لله» به ك شه كر و یوز دره م چای... له بهر ئه م ده سگورتییه و وشكه سالان، دانیشتوانی ئاوه كال بۆ گالته به یتیان پيدا هه لده دان.

زهرداو تلیشان خه رجیانی كایه

كه لله به ك شه كر و یوز دره م چایه

ئه م ولاته دهیمه كاله، ده كه ویتته گه رمیان و سنووری كه م بارانی كوردستانه وه. كاتی وا ده بیته سال له دوای سال نه هات دای ده گریته و هه موو ده كه ونه سه ر «ساجی عه لی»، به لام كه س له برسانا نه مردوو و ئه و سالانه به هه ر جوړیك بیته، به فرۆشتنی مه رومالات و تفهنگ ده به نه سه ر، له گه ل ده ستیپێ كردنی بارانه سال و پیت و به ره كه تی به هاری ئه و خاكه، به قارچك و دۆمه لان و كز و هه پلوك و پیشووك و توله كه ده ژین و له سه ر وته ی «الضرورات تبیح المحضورات»، هه ندیك بۆ پرزگار كردنی مال و مندالیان، بریاری خواردنی گوشتی ریبوی و كه متیاریشیان ده دا و خۆیان ده گه یانده سالانی بارانه سال و ده بوورانه وه.

بۆ كرینی خورما و توتن، هه ندیكیان وه كو «رحله الشتاء والصيف» به ره و خواری كوردستان كاروانیكی پیازیان بۆ «به دره» و «حصان» ده كرد و گه نمیان به خورما ده گۆرپییه وه. له به هاریش ده چوونه شاره زوور بۆ هینانی توتنتی قساج، له مه دا زۆر جار له گه ل پۆلیسی ریزی تووشی گیتچه ل ده بوون، یان به به رتیل و یان به لووله ی تفهنگ خۆیان ده رباز ده كرد. له به كیك له و گیتچه لانه دا «حوسه گیتی» رۆله ی ئازای زهرداو كوژرا و له و ناچه یه دا ئازایی و شه ره نگیزی دهنگی دایه وه.

ئه م ها توچۆبانه ی كاروان زۆری پت ده چوو. ریتگی كاروان به ناوی ئه و

دۆل و ههردهیهی دوور و درپژ دهپۆیشت و ههه نهدهپراپیهوه، له گهپانهوهدا، له زهلاوی نزیکههی دئ، دهنگی «تیتته بوجاغ» مژدهی ئاوهدانی پێ دهدان. ئەم دهنگی تیتته بوجاغه تیکهلی «هۆره» و «قهتار و ئەللاوهیسی» کاروانچییان دهبوو و مژدهی گهپانهوهیان دهدایه کهسوکاریان و دههاتنه پیریانوه له بهرئهوهی سۆزی قهتار و ئەللاوهیسی مزگینی گهپانهوهی دهدایه زهرداوییان، ههه بهبیستنی چاویان پر دهبوو له فرمیتسک.

شمشال...

مۆسیقایهکی کوردیهه. شوان بۆ لهوهپاندنی مهه، شمشال ژهن له دیواخانی ئاغایان و سۆفیان له کۆری زیکردا نهغمههی بهسۆزی لیوه دینن. لهه ناوچهیهدا ئەم شمشاله له کهمههه زۆریه شوان و گاوئادا دهبینریت. بئ دهنگی تهنهایی دوور و درپژی ژبانی پۆژانهی بهئاوازی شمشال کورت دهکاتهوه. ئەم شمشاله بریتیهه له چهند قهفیتی قامیش که له زهلاوهکانی ئەم ناوچهیه دهپۆیت و چهند کونیکتی تیدایه.

له کوردهواریدا دهلین: «ههههه شمشالیک وهکویه کونی تیدایه و ههههه دهستییک بهقهه یهک پهئجهه ههیه، بهلام تهنهها شمشال ژهنی بههونهه دهزانیت چۆن پهئجهه بهسهه کونهکانیدا بجوولینتهوه و ئاوازی خۆشی لی دهپینیت.

شاعیری بهئاوانگی کورد؟؟؟؟ شمشال بهخوا دادیک دادهنیت و دهلین:

زانا و سۆفییه گهورهی کورد شیخ عهبدولرهمان تالهبانی له ههلهستیکی فارسیدا لهسهه ههلهسته سۆفیانهی مهولانا جهلاله دینی رۆمی لهه بابهتهوه دهلین، ئەمه وهرگیره کوردیهه کهیهتی:

عهشق له نهی دا چۆن ئاوازی ساز کرد
له زوبانی نهیهوه هاته گفتوگو و گوتهی
هههههه نیک نهغمه له بانگی نهی دایه

نه غمه زهني نائي عاشقه، نهی چييه!
 گوئ له نهی بگره چی ده لئیت هۆشت بیتته وه
 لۆکهی بیتهوشی له گویت ده ربینه،
 گوئی بکره چی پرووی داوه، هۆشیاری بی هۆش کرد
 به بی بیتهوش چاوه روانی سر و ساز مه به
 له و کاته دا که له هوشیاری دیتته در
 ئه و جا له هاوار و بانگی نهی تیده گهیت
 و که باسی نهی ژهن ده کات، شیخ عه بدولپر حمان ده لئیت:

دهسته لاتی بی پهروایه نهی ده پریت
 نه غمه کانی ده بیتته نهی نییه کی خودایی
 ئه وهی ده لئیت له نه غمه کان و په رده کان
 له جیابوونه وهی دلدار و درده کان
 له غمی دووری و له نه شمه ی نزیکیی
 له شکوی عه شق و له نووری جوانیی
 هه مووی له نهی ژهن دایه نه ک له نهی
 ئه وهی نازانی رابووردووی نهی چيیه
 ئه وهی له نهیدا مه قام و په ره ها هه یه
 دهستی نهی زهن و ده می هیناویه

نه ک ته نهی مرۆف، به لکوو ناژه لیش گوئی بۆ شمشال شل ده کات له سه ر
 ئاوازی نه رم و دلگیرانه ی شوان به دلنیایی ده له وه پریت. شوان هه ر
 شمشالی له پشتوتیندا نییه، خه نجه ریکیشی له پشتینه که ی دایه.
 به ئاوازی نه رمی شمشال مه ره کانی هیمن ده کاته وه، به خه نجه ری ده بانیش
 له گورگ و له پیاوخراپ ده یان پارێزیت.

لاووک...

ئه و لاوانه وه یه که بۆ مه رگی رۆله ئازاکانی کورد ده گو تریت... ئه م لاووک له
 کوردستاندا ته نهی بۆ فرمی سک رشتن نییه، به لکوو بریتییه له میژووی
 نه نوو سراوی پروو داوه کانی کوردستان و به ره ه لستی جۆری زۆرداران، که
 به ده یان چه رخه له با پیرانه وه بۆ رۆله کان ماوه ته وه. هه ر هه ریمیکی
 کوردستان شیوه یه کی تایبه تی لاووک هه یه و پروو داوه گرنگه کانی ئه و
 ناوچه یه تو مار ده کات و ده یخاته سه ر زوبانی بو تزه کان و به دیهاتی
 کوردستاندا ده گه رپین و له سه ر شازی «ته مور» بۆ خه لکی ده گتینه وه.

له گه رمیانی کوردستانی خواروو «شه ریف به گ» که له ئیلتی
 زه نکه نه یه، به لام له به ره وه ی له ناو ئیلتی ده لۆدا ژیاوه به شه ریف به گی ده لۆ
 ناسراوه، باسی هه لمهت و ئازایی رۆله کانی ئه م ناوچه یه به زاری کرمانجی
 خوارووی ئه م ولاته بۆ گۆران بییژان هۆنیوه ته وه. له م ولاته دا یانزه سواره که ی
 «که مه ر خان» که وه کو دوانزه سواره ی مه ریوان، شه ریف به گ وه کو
 شانامه ی فردهوسی به هه له به ست باسی ده کات و له دیواخانان گۆران بییژان.
 ده یلینه وه. ئه مانه له باج و زه بر و زۆری مه ئمورانی عوسمانلی یاخی
 بوون، به لام به نامه ردانه به دهستی ژاندارمه کانی عوسمانلی و هیزی سواره
 (حمیدییه) کورد به سه رکرده ی حوسین ئاغای هه مه وه ند له پاش شه رپکی
 ئازایانه له یه کیک له زنجیره چییاکانی زاگروسی کوردستان که له ژوو رووی
 شاری کفرییه کوژران و بۆ ترساندن رۆله کانی ئه م ناوچه یه لاشه کانیان

خستنه سەر هیتستر و هینایان بۆ کفری، ده‌لین دایکی که مه‌رخان له‌سه‌ر به‌رمالی نوێژی خۆرابوو که لاشه‌ی خۆیناوی کوربه‌ ئازاکه‌یان خسته به‌رده‌می و هه‌ر له‌ نوێژه‌که‌دا له‌سه‌ر به‌رماله‌که‌ گیانی سپارد.

جووتیارانی ئەم ناوچه‌یه‌ له‌ پیتش تۆکردنی زه‌ویوزاریان بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی له‌ درکودال ئاگری تیبهر ده‌ده‌ن. میلله‌تی کوردیش نه‌وه‌نده‌ ژێرده‌ستی بیگانه‌ی دیوه‌، به‌هه‌زاران چلکاوخۆری تیدا په‌یدا بووه‌ و خه‌باتی میلله‌ت تیک ده‌ده‌ن و ره‌نجی تیکۆشانی به‌با ده‌ده‌ن. ئەم ولاته‌یش ده‌بیت وه‌کو ئەو درکوداله‌ له‌و چلکاوخۆرانه‌ پاک بکرتته‌وه‌، بۆ‌ئه‌وه‌ی ره‌نجی تیکۆشانی به‌با نه‌چیت.

جاریک به‌میوانداری چوومه «یه‌ره‌شان» ی پایته‌ختی کۆماری ئەرمه‌ستانی سوڤیاتی، له‌ میوانداری شامدا چه‌ند وه‌زیرتیکی ئەرمه‌ن و گه‌لیک له‌ رۆشنبیرانی کوردی ئەرمه‌ستان بانگ کرابوون. یه‌کیک له‌ وه‌زیرانی ئەرمه‌نی لیبی پرسیم: «جه‌نابتان لاووک ده‌زانن؟ وتم: «نه». به‌سه‌رسوورماوی پرسی: «چۆن؟! لاووک میژوووی میلله‌ته‌که‌تانه‌. هه‌رچه‌نیک میژووتان به‌راستی نه‌نوسراوه‌، به‌لام زۆریه‌ی راستییه‌کانی به‌سه‌ر زمانێ بوێژان و له‌ ویجدانی هه‌زاران که‌سدا تۆمار کراوه‌. باسی شوێشه‌کانی کورد دژی بیگانه‌ی داگیرکه‌ر و نازیی رۆله‌کانی کورد وه‌کو ملوانکی خۆنجه‌ی گوله‌باخی به‌هار، له‌و لاووکه‌ نایابانه‌دا هۆنراونه‌ته‌وه‌». رووی کرده‌ وه‌زیرتیکی ئەرمه‌ن وتی: «لاووکێ ده‌رسییم ده‌زانی؟» یه‌کسه‌ر به‌ده‌نگیکی نه‌رم و چه‌زین لاووکێ باسی شوێشی ده‌رسیمی بۆ وتین.

گۆل... کوردستان ولاتی گۆل و گۆلزاره‌. له‌ به‌هاردا سه‌رانسه‌ری کوردستان به‌گۆلی ره‌نگامه‌ ده‌پازیتته‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ له‌ گۆرانی و هه‌لبه‌ستی کوردیدا، به‌تایبه‌ت له‌ گۆرانی بوێژه‌کانی ئەم ناوچه‌یه‌ بایه‌خیتیکی تایبه‌تی هه‌یه‌. مه‌وله‌وی ده‌لیت:

گۆل چون رووی ئازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان

وه‌فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشان

به‌هار دیت و ده‌روات، گۆل و گۆلزار ده‌گه‌شپیتته‌وه‌ و سیس ده‌بیت. مه‌م و زین و خه‌جی و سه‌بامه‌ند باسی ژبانی رابووردووی کوردستان ده‌کات. چه‌رخ دیت و چه‌رخ ده‌روات، گۆرانی کۆن کز و گۆرانی نوێ باوی دیت، به‌لام قه‌تار و لاووک و چه‌یران، وه‌کو مافووری عه‌جه‌م تاکو کۆنتر بیت زاخاوتر ده‌بیت. لاوانی سه‌رکیش هیمن ده‌کاته‌وه‌ و به‌و په‌نده‌ جوانانه‌ ده‌یانکاته‌ پیری دانا و پیریش ده‌گه‌رینیتته‌وه‌ بۆ ده‌وری لاوتی، ژبانی میلله‌ته‌که‌مان به‌و جۆره‌ بووه‌. جارجار ده‌هۆل و زورپانیان بۆ هه‌لبه‌په‌رکیی سه‌ما و جارجاریش بۆ شین و چه‌مه‌رانی لیبی ده‌دا... هه‌ر ئه‌و زایه‌له‌یه‌ی که‌ پیر و جوان دینیتته‌ سه‌ما، هه‌ر ئه‌ویشه‌ ده‌یانخاته‌ شین و واوه‌یلا. خۆشی و ناخۆشی له‌ ده‌هۆل و زورپاناکاندا نییه‌، له‌ رابووردو و ژبانی خۆمان دایه‌.

له‌ جیژن و له‌ شایی، ده‌هۆل و زورپا نه‌غمه‌ی سوارانه‌ی بۆ لێ داوین. ئیمه‌ی لاوی چاپوک سوار، له‌ مه‌یدانی «پمبازی» دا تفه‌نگی برنۆمان وه‌کو خامه‌ی نووسین هه‌لمان ده‌دا و ده‌مانقۆسته‌وه‌. مه‌یدانی پمبازی مه‌یدانی مه‌شقه‌ بۆ هونه‌ر و چاپووکێ و جه‌نگانه‌. ئەم هونه‌ره‌ش به‌ئاسانی ده‌ست

ناکه ویت. دهیان جار له «زین» دهگلایین و تووشی ئازار دهبووین، وهکو دهلین: «سوار تاکو نه گلپیت به سوار نابیت» له و گلانانه دا چوخت دهبووین و چاومان له هیچ نه ده پرووکان. له سیاسه تیش هه ر وایه، سیاسه تمه دار، وهکو ئاسن له ناو بلتیسسه ی ئاگر و ساردیی ئاودا ده بیسته پۆلا، تیکۆشه رانییش له چه شتنی گه رما و سه رما چوخت ده بن و له هیچ ناترسن.

شیخ جهمالی باوکم...

پیاویکی شوخوشه نگ و دیمه ن جوان و سوارچاک و نیشان شکینی چاک بوو، له مه جلیساندا سه ره ره ز و قسه زان و زمانی کوردی و تورکی و فارسی و عه ره بی ده زانی و گه لیک کتیبی به م زوبانانه ده خوینده وه و گه لیک شیعر و ئه ده بیاتی ئه م زوبانانه ی له به ربوو. شیعه ره کانی حافزی شیرازی و شیخی سه عدی و فرده وه سی و مه وه وی و کوردی و شیعه ره خواپه رسته کانی شیخ عه بدولپه رحمانی باییری و شیخ ره زای تاله بانی و نامیق که مال تورکی له به ربوو.

هه ر که سه به گویره ی خو ی له گه لیدا ده و ا. له گه ل لادیییه کان باسی کشتوکال و له گه ل بازرگانان باسی بازرگانی و له گه ل ره شنبیران باسی شیعر و ئه ده بیات و له گه ل سیاسیه کان باسی سیاسه تی ده کرد.

شیخ جهمال یه کتیک بوو له سالی ۱۹۱۹ له گه ل حه مه به گی فه تاح به گی جاف لقی کۆمه له ی «ئازادی کوردستان» یان دامه زراند و بییری کورده وارییان له ناوچه ی کفری بلا و کرده وه. له و کۆمه له له وچه یه دا، مامۆستا سه عید ئه فه ندی موفتی و سه عید وه نداوی و وه ستا سالتی به رگ دروو و... هتد هه بوون، ئه م کۆمه له گه لیک پیاوه ناسراوه کانی کوردی تیدا بوون، وه کو جه مال بابان، حه مه ی عه بدولپه رحمان ئاغا، توفیق قه زاز و شیخ محه مه د گولانی و ئیسماعیل به گی ره واندرزی و حازم شه مدین ئاغا زاخۆ.

شیخ جهمال جیگه‌ی لیقه‌وماوانی کورد بوو. کور و خزمانی «جافسان» له پاش شکستی شورشه‌که‌یان دژی رژیمی ره‌زا شای ئیران هه‌نایان هینا بو دیتی زه‌رداو و شیخ جهمال دالده‌یانیدا و به‌مانگه‌ها و ساله‌ها میوانداریانی کرد... له‌م هه‌رتیمه‌دا جیگه‌یه‌کی دیاری بو خوی په‌یدا کردبوو.

هه‌ر له‌ژیانی ئه‌ودا، ئیمه‌ تیکه‌لی کوردایه‌تی بووین و له‌و رینگه‌دا تووشی گیتجه‌لیکی زۆر بوو بووین. هه‌ر چه‌نیک باوکم بروای به‌کوردده‌ کلاو فرینه‌کانی نه‌ما بوو، به‌لام رینگای کوردایه‌تی له‌ ئیمه‌ قه‌ده‌غه‌ نه‌ده‌کرد و نه‌ک ته‌نها وه‌کو باوکیک، به‌لکو وه‌کو هاو‌رپیه‌ک هه‌مه‌جو‌ره‌ باسی سیاسی له‌گه‌لماندا ده‌کرد.

له‌ فامیلیا که‌ماندا، هه‌ندیک بو‌کو‌کردنه‌وه‌ی سامان هه‌له‌په‌یان ده‌کرد و سامانیکی زۆریان پیکه‌وه‌ نابوون، هه‌ندیکیانیش بو‌ده‌سته‌لاتداریی کاربه‌ده‌ستی سه‌ریان بو‌گه‌لیک ناکه‌س شو‌ر ده‌کرد و به‌وه‌ گه‌یشتنه‌ ئامانجی خو‌بان. هه‌ندیکیش، نه‌ک بو‌سامان و ده‌سته‌لات به‌لکو رینگای ئاینداریان گرت و به‌ئامانجی رووحیی خو‌بان گه‌یشتن. به‌لام ئیمه‌ به‌شوینی «راستی» و بو‌ئامانجی میلله‌ن چووین و له‌م رینگه‌دا تووشی ئازار و سه‌رگه‌ردانی بووین. ئه‌و رینگه‌ زۆر درێژ و بی‌پایانه‌. له‌ رینگای هه‌قپه‌رستیدا تووشی گه‌لیک ده‌رد و ئه‌شکه‌نجه‌ و ده‌ردی سه‌ری بووین، به‌لام هه‌چ په‌شیمان نه‌بووینه‌وه‌ و کولمان نه‌دا، نه‌ سامان و نه‌ ده‌سته‌لات هه‌یچیان به‌جاویدی نامیتن، به‌لام هه‌قیقه‌ت و نیشتمان په‌روه‌ری وه‌کو زێری ناو تیزاب وایه‌، هه‌رچه‌نیک داخ ده‌بیت و هه‌لده‌قولیت، به‌لام ناگۆریت و به‌ ره‌ونه‌قتر ده‌بیت.

شیخ عه‌نای برام و براده‌رم و هاو‌رپیم

ئاواتم ئه‌وه‌بوو مه‌رگی نه‌بینم، به‌لام گه‌ردوون شتیکی دی ده‌کات. له‌ ژبانی و له‌ مردنیدا پایه‌به‌رز بوو. له‌ پیناوی باوه‌ری نیشتمانیدا ده‌رد و ئه‌ندیشه‌یه‌کی زۆری بینی. له‌ سالانی ۱۹۶۳-۱۹۶۵ که‌ فه‌رمانده‌ی لقیکی پێشمه‌رگه‌ی کومونستان بوو له‌ کوردستاندا ئازایانه‌ تیده‌کو‌شا و ده‌جنگا و جیی ریز و بروای هاو‌رپییانی بوو.

شیخ عه‌تا له‌ دیتی زه‌رداو هاته‌ دونه‌یاوه‌ و زۆریه‌ی ژبانی له‌ ناو زه‌رداو‌بیان رابووارد که‌ خو‌شیا‌نی ده‌ویست و خو‌شیا‌ن ده‌ویست. له‌ که‌رکووک تا‌کو پۆلی سیه‌می قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی خو‌تیند. به‌لام به‌کو‌چی دوایی باوکمان و بو‌ئه‌وه‌ی من و ئیحسان‌ی برامان خو‌تیندن به‌رینه‌سه‌ر وازی له‌ قوتابخانه‌ هینا، به‌لام فیروونی له‌ قوتابخانه‌ی ژبان برده‌ سه‌ر.

شیخ عه‌تا هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای هه‌رزه‌کاریدا چوه‌ هاواری دامه‌زراندنی لقی پارتی «هه‌یوا» و له‌گه‌ل مامۆستا محمه‌د قه‌رده‌اغی زۆر به‌چالا‌کانه‌ بی‌ری کوردایه‌تی و لقی پارتی هه‌یوایان فراوانتر ده‌کرد. لی‌ره‌دا گه‌لیک له‌ ناسراوه‌کانی کورد وه‌کو مسته‌فا به‌گی جاف و شیخ محمه‌د نه‌جیبی تاله‌بانی و شیخ ئه‌حمه‌دی شاکه‌ل و حه‌مه‌ی عه‌لی ئاغای زه‌نگه‌نه‌و گه‌لیک له‌ رو‌شنه‌بیران و کاسبانی کفریان خسته‌ جموجۆلی کوردایه‌تی.

له‌ دیتی که‌لار، که‌ریم به‌گی جاف و داوود به‌گی برای و حه‌مه‌مین به‌گی کوری که‌ریم به‌گ لقی که‌لاریان دامه‌زراند.

شیخ عهتا و شیخ محهمهه نه جیب تاله بانى و حهمهه عهلى ئاغا و وهسمان بهگى شه ره فبه بانى له سالى ١٩٤٥ چوونه هاوارى شوڤشى كورد له بارزان و هيرشى چه كدار بيبان برده سهر بنكهه سهر بازى و پوليسى حكومهت. و دوا كهس بوو له پاش وازهى تانى سه روڤكى هيو ما موستا ره فبق حيلمى وازى له هيوه نه ماو هيتا. له گهل هه ندى له هاو ريبانى، له وانه شىخ حوسين خانقا و شىخ قادرى سيامه نسوور تاله بانى و محهمهه قهره داغى و عه بدولكه ريم نه سعده تاله بانى كو مه له يه كى ديكه يان دانا به ناوى «هيوه ئازاد» و رۆژنامه يه كيان به ناوى «شىلان» ده رهيتا.

له پاش تىكچوونى دوا رىكخراوى هيو، شىخ عهتا هاته پارتى كو مونيستى عىراق و تا دوا ژبانى پر له خه بات هه ره له پارتى كو مونيستيدا بوو.

كه سه رهك وه زبران عه بدولكه ريم قاسم به هاندانى كو نه په رستان له ميللهت هه لگه پرايه. شىخ عه تايش له گهل چهنه نه ندامى پارتى كو مونيست ده سگيركران و له به ندى خانهه عيماره به ندى كران. له و كاته دا من موفه تشى گشتى وه زاره تى ئيسلاح زراعى بووم. ده بوايى نه ركى خوئى له به ندى خانهه و نه ركى خيزان و منداله كانى بخه مه نه ستوم، به شىك له مووچه كه مه كه مم بو ئه وان داده نا.

له پاش ده رچوونى له به ندى خانهه، وه كو لى پرسراو له لقى كفرى پارتى كو مونيست هاته وه كو رى خه باته وه و، له سالى ١٩٦٣ زهرداوى به جيهيشت و له گهل گه لىك له خه باتكه رانى پارتى كو مونيست له دىي فه والى كو بوونه وه و خو بان رىكخست بو به ره له ستىي وه رگى رانى ٨ى شو با تى ١٩٦٣. لى ره دا كرا به فه رماندهه لقى پيشمه رگه و له وه شه رانهه كى له گهل هيزه سه ربازه كانى حكومهت كردى ئازا بيهه كى زورى نواند.

له سالى ١٩٦٥ كه سه ركردهه شوڤشى كوردستان كه وته گفتوگو كردن

له گهل حكومهتدا، شىخ عهتا گه پرايه وه دىي زهرداو. به لام نه مه زورى پى نه چوو و دوو باره گه پرايه وه ناو هاو رى پيشمه رگه كانى. له م كاته دا حكومهت ماله كهه زهردارى سووتاند و بو نه م مه به سته سه عدون غىدان و حماد شه هابى خسته كار وه.

له پاش گه يشتنى پارتى به عس به ده سه لات ده رچوونى به بانى يانزهه ئازار و دامه زاندى به رهه نيشتمانى له نىوان پارتى به عس و پارتى كو مونيست و به شدار بى كردنى پارتى كو مونيست له حكومهتدا، شىخ عهتا كرايه سه روڤك شه روانى شارى كفرى و له م كاردها تاكو راپه رىنى ئازارى ١٩٩١ مائه وه و لى ره دا چوو رىزى رىگار كه رانى شارى كفرى. هه ركه هيزى سه ربازىي حكومهت به به شدارى «مجاهدى خلق» هير شىان برده سه ر كفرى، شىخ عهتا و هاو رى كانى به ره له ستىيان كرد و دوا كهس بوو كه كفرى به جيهيشت و مالى تالان كرا و له گهل مليونه هه كورد چوو كوردستانى ئىران و له پاش گه رانه وهه بو سوله يمانى و له رىزى پارتى كو مونيستى كوردستاندا خه باتى كرد و تا دوا هه ناسهه له رىزى گه لدا خه باتى كرد.

شىخ عهتا، وه كو له ژيانيدا جى رىزى ميللهت بوو له مردن يشيدا هه روا بوو. جه ماوه رى سوله يمانى، به حكومهت و ميلله ته وه ته رمه كه يان به جو رىك له گردى سه يوان به خاك سپارد كه له گهل پايه به رزىي خه باتكه رىك بگو نچىت.

شىخ عهتاى برام و براده رم و هاو رىم له دلم و ويجدان و هه موو هه ستم و له ويجدانى ميللهتدا ده ژىت. جى كهه به هه شت بىت.

چرای کوردایه‌تی و بیری پیتکه‌وتووخوازی

به‌دریژی می‌ژوی نوی، زرداو بوو بووه چرایه‌کی پروناک‌ه‌ره‌وه‌ی ئەو ناوچه‌یه. هەر له سه‌ره‌تای سییه‌کاندا زرداو و که‌لار ده‌ستیان خسته ناو ده‌ست و چرای کوردایه‌تی‌یان له ناوچه‌ی کفری هه‌ل‌کرد. له سالی ۱۹۲۹ هه‌ شیخ جه‌مالی تاله‌بانی و همه‌ به‌گی جاف بۆ مافی ئۆتۆنۆمی له کوردستاندا تیده‌کۆشان و له سالانی ۱۹۳۷-۱۹۳۸ من یه‌کیک بووم له دامه‌زینه‌کانی کۆمه‌له‌ی دارکه‌ر و له پاش ئەوه‌ی له سالی ۱۹۳۸ بووه پارتی هیوا له‌م ناوچه‌یه‌دا شیخ عه‌تا و محمه‌د قه‌ره‌داغی لقی هیوایان دامه‌زراند. هەر له زرداو‌وه‌ه هیوا په‌لوپۆی بۆ دێهاتی دی وه‌شان و ره‌گی له‌و ناوچه‌یه‌دا کۆتا.

هاتوچۆی مه‌لا سه‌ید عه‌بدو‌ل‌حه‌کیم پاوه‌یی که به‌خانه‌قینی ناسرابوو، له نیوان زرداو و که‌لار بۆ پشتگیری له شۆرشێ کورد و یارمه‌تی‌ی بارزانییه‌کان، له که‌لار کۆنگره‌یه‌کی گه‌وره به‌سترا. له‌و ناوچه‌یه‌دا، زرداو ئالای مه‌ردانه‌ی هه‌ل‌کرد و ده‌ستی دایه‌ چه‌ک بۆ یارمه‌تی شۆرش. له به‌یانیکێ ۱۹۴۵ زرداو خۆی ئاماده‌ ده‌کرد بۆ شۆرش.

هه‌لک سه‌مین... ستارخانێ پر له فیشه‌کی له خۆی دابوو و له‌به‌رده‌م دیواخندا هاتوچۆی ده‌کرد و «هوره»‌ی ده‌چری. هۆره له بنه‌ره‌تدا مه‌قامیکێ به‌سۆزی که‌له‌ورییه. دووری ولات و سه‌رگه‌ردانی له ئاوازی ئەم هۆره‌یه‌دا ده‌بیستریت. کورد هه‌موو کاتیک پیوستی به‌هۆره بووه و زۆرجار ده‌ربه‌ده‌ری و سه‌رگه‌ردانی کیشاوه.

چه‌کدارانی زرداو له‌گه‌ل هه‌له‌ه‌له‌ی ژنان و هۆره‌ی پیاوان له چه‌می جانلغه‌وه به‌ره‌و ژوو به‌ره‌و بنکه سه‌ربازیه‌کانی حکومه‌ت کشان. یان ده‌ست له بارزان هه‌ل‌ده‌گرن و مافی ره‌وای کورد ده‌ده‌ن و یا هه‌موو کونجیکێ کوردستانان لێ ده‌که‌ینه بارزان. شریقه‌کانی برنۆ له لقه‌کانی پۆلیس و سه‌ربازی حکومه‌ت هه‌لسا. که‌وابوو ئەمه یاخیبوونی ئیلتی بارزانییان نییه، ئەمه شۆرشێ میلیه‌تی کورده و تاکو دیت ده‌ته‌نیته‌وه.

ده سالی بهندیخانه...

له پاش خیانته تی مالک سه یف چوممه بهندیخانهی بهغدا. شیخ عهتای برام به ته وای ئهرکی به خیتوکردنی خیزانی خوئی و دایکم و خوشکمی گرتنه ئهستوئی خوئی. تهنهها ههر ئهمه نه بوو، ده بوایه له بهندیخانه منیش به خیتو بکات. ئهم ئهرکه له ئهرکی بهندیخانهی من قورستر بوو. زهداو سالهها تووشی وشکه ساله ده بوو و ژبانمان زۆر تال ده بوو. شیخ عهتا بهمهیش قایل بوو، بهلام رۆژتیک له رۆژنامهیهک باسی گولله بارانی زیندانیانی سیاسی بهغداد و کوشتنی من و گه لیک له هاوڕیکهمانی دیبوو. زۆر به پهروشهوه خوئی گه یانده بهغداد و دلنیا بوو که نه کوژراوم.

له پاش ده رچونم له بهندیخانه، به ده سه به سه ری نیرامه «بدره» ی نزیکی سنووری ئییران و له پاشا هینامیان بۆ کفری. بۆ ماوهی سهی ساله ده بوایه له کفری بم و رۆژی دوو جار بچمه بنکهی پۆلیس و له دهفتهری رۆژانه دا ئیمزا بکه م که ههر لێره م و هه لئه ها تووم.

زهرداو تهنه ۲۳ کیلومه تر ده که ویتنه خوارووی کفریه وه. له پاش ئه وهی ئوتومبیلیکی بچووکم کرێ، ئیواران له پاش ته فره دانی ئه و پۆلیسه ی که بۆ چاوه دیریم دانرا بوو ده چوممه زهداو و له گه ل شیخ عهتا جامه وهرمان بۆ رۆژی هیوامان دژی رژی می قرالی بهغداد.

هه مید عوسمان... خوئی به سکر تیری گشتییی پارتی کومونیستی عیراق دانا بوو. لقی کوردی ئه و پارته له چله کانی چه رخی بیسته م لقیکی جه ماوه ربی گه وهی کوردستان بوو. به لام له و گورزه ی که له پارتی کومونیست درا، لقی کوردستانیش کز بوو. هه مید عوسمان له بهر ئه وهی توانای په ره سه ندنی لقی کوردی پارتی کومونیستی نه بوو، **ویستی لی تیک دا و بیخاته ناو پارتی دیموکراتی کوردستان، به لام زۆربه ی ئه ندامان به مه قایل نه بوون و ئه مه یان به «تصنعوی» داده نا.** هه مید پیتیستی به «فتوا» ی ئه ندامه ناسرا وه کان بوو.

ئیهواره یهک شیخ عهتا هاته لام و ئاگاداری کردم که هه مید عوسمان له زهداو و ده یه ویت بمبیتیت. ئیهواره به دزه چوممه زهداو. بگره و بهرده یه کی زۆر له نیوانی من و هه مید عوسمان رووی دا. منیش ئه مه م به خیانته ی پارتی کومونیست ده زانی و هیچ ریگای ئه وه م نه دا و دلنیا بووم که هه ردوو پارت، پارتی کومونیست و پارتی دیموکراتی کوردستان پیکه وه ده توانن میللهت بۆ شوړش ئاماده بکن و به دل شکستی گه راپه وه.

سه‌عدون غیدان و حماد شهاب له زهداو

له ۱۹۶۳ شیخ عه‌تای برام بۆ به‌ره‌ه‌لستی ئینقلابی عه‌بدولسه‌لام و به‌عسییه‌کان ده‌ستی دایه‌ چه‌ک و چووه‌ ناو پارتیزانه‌کانی پارتی کۆمونیست. زهداو له‌ ناوچه‌کانی ژێرده‌ستی حکومه‌تدا بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌یویست تۆله‌ له‌ مائی شیخ عه‌تا بسینیتته‌وه‌. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ دوو هێرش کرد. یه‌کیکیان به‌سه‌رکرده‌ی مقه‌ده‌م سه‌عدون غیدان و دووه‌میان به‌سه‌رکرده‌ی عه‌قید حماد شهاب.

سه‌عدون غیدان گێپراپه‌وه‌ وتی: «که‌ فه‌رمان ده‌رچوو مائی شیخ عه‌تا بسووتین، له‌ ریگای قه‌ره‌ته‌په‌وه‌ به‌ره‌و زهداو هاتین و دامانه‌ ناو عه‌شیره‌تی «کروی» که‌ خۆم له‌و عه‌شیره‌ته‌م. سه‌رۆکی عه‌شیره‌ت شیخ سالح خه‌له‌ف هاته‌ پیرمه‌وه‌ وتی: «کورم سه‌عدون. ئەمانه‌ کوری شیخ جه‌مالی تاله‌بانین. ئیمه‌ له‌م هه‌ریمه‌، کورد و عه‌ره‌ب و تورکمان هه‌ر گه‌روگرفتییکی عه‌شایری یان حکومه‌تیمان هه‌بوویت هانامان بۆ شیخ جه‌مال ده‌برد و ئەو پیاوه‌ ده‌هاته‌ هاواری هه‌موومانه‌وه‌. تۆ رۆله‌یه‌کی عه‌شیره‌تی کروی، تکات لێ ده‌که‌م کارێکی وا مه‌که‌ میژووی عه‌شیره‌ته‌که‌مان له‌که‌دار بکه‌یت». گوتم: «من سه‌ریازم حکومه‌ت فه‌رمانی ئەمه‌ی پیم داوه‌، ئەه‌ی چی بکه‌م؟» گوتی: «کورم، له‌ نزیکه‌ دێوه‌ چه‌رداغێک بسووتینه‌ و بلتی مائی شیخ عه‌تام سووتاند، که‌س گزیریت ناکات.» گوتی منیش له‌ نزیکه‌ دێوه‌ چه‌رداغێکی دایه‌وانم سووتان و گه‌رامه‌وه‌.

پاش چه‌ند مانگیک، ده‌مه‌و به‌یانیک، ته‌پوتۆزیکه‌ی زۆر، تا ده‌هات له‌ زهداو نزیک ده‌بووه‌وه‌، له‌شکرێکی زریبۆش به‌فه‌رمانده‌ی (عه‌قید حماد شهاب) ده‌وری زهداوی دا و هه‌لمه‌تی مائی شیخ عه‌تایان دا. مال چۆل بوو، من له‌ به‌ندیخانه‌ و شیخ عه‌تایش له‌ ناو پارتیزاناندا بوو. بانزینیان رسته‌ ماله‌که‌ و ناگریان تیبه‌ردا. ئەوانه‌ی که‌ له‌ دێ مابوون هه‌موو وه‌کو خۆلی مردوویان به‌سه‌را بیثرابیت، بێ نق و چق چاویان بریبووه‌ مائی ناگر تیبه‌رداوی ئیمه‌. ژنان له‌ ترسی ده‌سدزێژی سه‌ریازه‌کان خۆیان له‌ کادانه‌دا شارده‌بووه‌وه‌ و به‌بێ ده‌نگ له‌ سینه‌ی خۆیان ده‌دا و مندالان زنووقیان چووبوو و چریکه‌یان له‌خۆ بریبوو. تا له‌م ناگریارانه‌دا ئەحه‌ی خورشه‌، له‌ چه‌می زهداو، له‌به‌ر چریکه‌ی گۆرانیه‌ی خۆی ناگای له‌م ده‌س و به‌خه‌یه‌ نه‌بوو و به‌ره‌و مال ده‌هات. زهداوییان بۆ ئەم خۆش ئاوازه‌ هه‌موو دلێان له‌ مشت گرتبوو. «یاخوا، یا هه‌مه‌تی شیخه‌ و ره‌حمانی تاله‌بانی و باپییری قره‌چیوار و شیخی که‌سنه‌زان، ئەمانه‌ کوپه‌ر و که‌ر بکه‌ن و ئەحه‌ نه‌بین و نه‌بیسن» ئەحه‌یش هه‌ر به‌گۆرانی گوتن سه‌ری له‌ که‌لی چه‌م ده‌ره‌ینا و هه‌رکه‌ چاوی که‌وته‌ ئەم ته‌پ و دووکه‌له‌ و سه‌ریازه‌کان، ماقیان ورمه‌. له‌گه‌ل «ارمو»ی ئەفسه‌ران، ده‌سزێژیک کرا و ئەحه‌ جارێک به‌ده‌وری خۆیدا خوولایه‌وه‌ و که‌وت و لیبوی مۆر و لاشه‌ی سارد بووه‌وه‌. دایکی و باوکی «وه‌ی رۆله‌ی جوانه‌مه‌رگم.» به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتن. ئەم بولبوله‌ خۆش ئاوازه‌ که‌ له‌ شه‌وانی مانگه‌شه‌وی هاویندا، له‌ ناو ده‌نگی، «هۆ له‌یلێ هۆ له‌یلێ»ی کچانی نه‌ونه‌مامدا، نازداری باوه‌یلێ»ی ده‌گوت، وه‌کو ئەستیره‌ی شه‌وانی پایزدا گه‌شایه‌وه‌ و زوو ئاوابوو. هه‌زاران ئەستیره‌ ده‌گه‌شیننه‌وه‌ و ئاوا ده‌بن، مانگه‌شه‌و دیت و ده‌روات. کچانی زهداو له‌ شبن و واوه‌یلیوه‌ رۆژتیک دیت بکه‌ونه‌ هۆ له‌یلیه‌که‌ی جارن و کوره‌ ساواکانی ئەحه‌ی خورشه‌ گه‌وره‌ ده‌بن و گۆرانیه‌کانی باوکیان «نازداره‌ی باوه‌یلێ» به‌ئاوازیکی به‌رزتر ده‌لێن.

ئەستارەكانى ئاسمانى «ئەنفال»

كە مندالبووين لە شەوانى ھاوینى گەرمیاندا چاومان دەبرپیه ئەو ئاسمانە قوولەى پر لە ئەستارەیه. ئەى خودایە ئەم ھەموو ئەستارەیه چىن؟ تاكو چاو پر دەكات ھەر دەدەرەوشىنەو ھەندىكىيان دوور و ھەندىكىيان نزىك، ھەندىكىيان گەش و ھەندىكىيان كز. لە ناكامدا ئەستىرەك بۆ ماوہیەكى كەم دەگەشىتەو ھە ئىتر مائتاواى دەكات و شوڤ دەبیتەو ھە ئاوا دەبیت. داپىرئان پىيان دەگوتىن؛ «ئەو ئەستىرەى پىاوتىكە، كە دەمرىت، ئەستىرەكە یشى ئاوا دەبیت... ھەركەسە لە ئاسماندا ئەستارەكەكى ھەیه، ئەو ھەى مەلا و خویندەوار بىت، ئەستارەكەى گەشە و ئەوانەش كە نەزانن ئەستارەكەيان كزە.»

ياساى ژبان واہ، نەو ھەى كۆن دەڤۆن و نەو ھەى نوڤ دىنە ئەم دونىاھەو ھەوون جوون ئەستارەى كۆنىش ئاوا دەبن و ھىنى نوڤ دەدەرەوشىنەو ھە.

كە مندال بووین، چاومان دەبرپیه ئەو ئەستىرەكە كە بۆ ماوہیەكى كەم دەگەشانەو ھە ئاوا دەبوون. ئەى خواہ، دەبىت كى مردبىت كە ئەستىرەكەى ئاوا بوو! ئەمە لەكاتى ئاساىیدا بوو كە مرۆڤ لە دوارۆژانى ژيانى ھەكو ئىوارەى رۆژىكى خوش، سەبرىكى قەد و بالائى رۆلە نەونەمامەكانى دەكرد و ئىتر بۆ ھەكجاریى بەدلتىاى چاوى دەقوچان و ئەستىرەكەش ئاوا دەبوو. دەبواى ئەو ئەستىرە پىرە ئاوا بىت و ئەستىرەى دىى لە ئاسماندا بگەشىتەو ھە.

نازانم كە زەرداوم بەجىھىشت و بەرەو بەندىخانەى «نقرە السلیمان» یان بردم ئەستارەكەم چى لىھات؟! ئایا لەگەلدا ھاتە ئاسمانى بەندىخانەى بىبابانى سەلمانەو ھە؟ یان ھەر لە ئاسمانى زەرداوا ماہیەو ھە. لە زەرداوا ھەو ھە ئاسمانى ھەموو گەرمیانى كوردستانى لىو ھە ديار بوو. ئەو ھە «ھەوت برا» ئەو ھە «گەلاوڤىڤ» ئەو ئەستارەى «سووھىل» و ئەو ھە «رېگای كافرۆش» ئەمانە ئەو ھەى دەگەیاندا كە گەرمیانى كوردستان چەند ئاوا دانە، چەند پىرە، ئەو دەشت و ھەردەى گەرمیانە جمەى دىت. دى ئە دىو ھە ديارە. لە ھەموو دۆلىكەو ھەو ھۆھۆى جووتىاران لەگەل «اللە اكبر» ى مەلا تىكەل دەبىت و ھەركەسە لە جىبى خۆبەو ھە «سجدە» بۆ ئەو خواہ دەكات كە ژيانى ھىمنى و دل ئاواتى پى بەخشىون. سالى بەسالى، یەك بە یەك جووتىارانى پىر كۆچى دواى دەكەن و ئەستىرەكانیان لە ئاسمان ئاوا دەبن و كوڤزەبانە بۆ مندالانى نوڤ دەكرىت و ئەستىرە بچووكەكانیان و ورنجەیان دىت.

ئەو رۆژە خوشانە ئاوا بوون و شەوى «انفال» ى بەدكار سەو ھەى لە دەشت و دۆلى گەرمیانى كوردستان پى. زەرداوا، ھەكو ھەزاران دىھاتى كوردستان، لەگەل زەویدا تەخت كرا. ئەى خواہ ئەو ھەموو ئەستىرەكانى ئاسمانى گەرمیان چىيان لى ھات؟! ئایا ئەوانىش كەوتنە بەر ئەنفال؟ ئایا ئەو ھەموو ئەستىرە جوانەیش چوونە ئاسمانى «عرەر»؟ ئەگەر بەھەزاران ژنى پىر و كچانى نەشمىلانە و مندالى بى تاوان و رۆلە ئازاكانى گەرمىانىيان لەو لمە داغەى عرەر زىندەبەچال كرد، ئەى ئەو ھەموو ئەستىرەكانى چى لى ھات؟ ئایا بەھەزاران ئەستىرەى كز و گەش و پىرنگدار، لەگەل قەمەى دەسپىڤى گوللە، ھەكو رەھىلەى بارانى نىسان شوڤوونەو ھە ئاوا بوون؟ نە... نە... ئەو ئەستىرە ھەر بەئاسمانەو ھەن ئەمانە بەفەرمانى خوڤىڤىڤ و زۆردارى سەر زەمىن ئاوا نابن، بەلكو لە ئاسمانى زەرداوا، ھەكو چاوى جنۆكە و دىو، شەونخوونى و ترس دەخەنە دلى ئەو دلرەقانە و لە جىروەى ھەر ئەستىرەكەدا رادەچەلەكىن و لەرز بەلەشىاندا دىت. ئەو ئەستىرە

چاوه نواری ئەو رۆژەن که تەپلی سوارانە ی شیخ عوبیدوللای شەمزینان و شیخ سەعیدی پیران و ئیحسان نوری و سمکۆ، رۆژی مەحشەر هەلسین و وەکو هەورە تریشقه لە هەموو هەردە و دۆلی کوردستان دەبۆلین و مردووکانی ئەنفالی عەرعر راده پەرن و هەرکەسە بۆ ئەستیرە ی خۆی دەگەریت. کوا ئەستیرە ی نازادی حەبیبی حاجی؟ کوا ئەستیرە ی ئەحە ی ئاوازخۆش؟ ئەگەر رۆژی ئەنفال مەحشەر هەلنەسا، ئیمپۆ مەحشەر هەلنەسیت.

کوردستان... هەر زەرداو نییە، کوردستان ئەو خاکە یە که هەزاران سالە بەخوینی باپیرانمان ئاو دراوه، ئەو هەوا خاوین و فینکە یە که دلی تەنگ دەکاتەوه. ئەو خاکە یە که (مەولەوی) عاشقی بوو؛

نازک تەدارەک فـصل بەهارەن

شیرین ئارایش هەردە و کۆسارەن

ئەو هەردە و کۆسارە یە، ئەو ئاسمانە شینە یە که وەکو کۆژەکە ی شینی سەرشانێ مندالانە. ئەو تیشکی هەتاو زێرینە یە و ئەو قەوسوقە زەحە رەنگینە یە لە پاش بارانی بەهار بەهەموو رەنگێکی جوان ئاسمان دەپراژینەوه، ئەو چییا هەزار بەهەزارە یە که لەشکری هەرقل و جنگیز و هۆلاکۆ و تەیموری تیدا وێل و سەرنگوم بوو.

شیخ مارفی بەرزنجی شەهید که بەبێ گونا بەردیانه پای سیداره گوتی: «دەتوانن ئیمە بخنکین، ئە ی دەتوانن ئەو چییا بەرزانه ی کوردستان لەناویەرن؟»

کوردستانیان لە کورد قەدەغە کرد و کوردانیان لە بەندیخانەکان «القری العصرية» بەند کرد. ولاتی بچ ئینسان وەکو دەمی بچ زمان وایە.

که زەرداو و پیران کرا و دانیشتوانی دەر بەدەر بووه، سەگانی دی گەرانەوه بۆ که لاوه و پیرانکراوهکان. چاویان گێرا بۆ خاوەنەکانیان، بەلام لە سەربازی روو گرژ بەولاوه که سیان نەدی. ئەمانە کین؟ لە زمانیان ناگەن سەربازەکان لێیان نزیک بوونەوه، بەلام بەمەرە و دانەر بچە کشانەوه دواوه. ویستیان پارچە نانیان بەدەنی، بەلام که بۆنیان کرد، کشانە دواوه.

«ئەم نانە ناننى دەستى ئايش و ۋەنەوش نىيە . ئەى حەمە كوا و مام
عەزىز چى لىن ھات؟ نە... ئەگەر لە برسانا بېرم، كلك بۆ ئىيەى دلېرق
نالە قىنمەۋە.»

ناۋى زەرداۋ... لە دەفتەرى حكومەتدا ماناى زۆرە و دەبىت لە دەفتەره
بىسپرىتەۋە . چونكە ئەم زەرداۋە شىخ عەبدولرەحمانى تالەبانى نوپىزى تىدا
كردوۋە . شىخ جەمال ، لىرەۋە لەگەل حەمە بەگى ھاۋرپى گىيانى بەگىيانىدا
ھەستى كوردايەتى و ئازادى بلاۋكردوۋەتەۋە . لىرە مەلا سەيد
عەبدولحەكىمى خانەقىنى و تارى نىشتمانپەرۋەرى تىدا گوتوۋە . مەلا
خورشىد سىيامەنسورى ۋە عزى ئاينى و نىشتمانى تىدا داۋە . لەم دىيەۋە
شىخ عەتا گۆقارى «شىلان» «ھىۋاى ئازاد» ى دەرھىناۋە . لە
گۆرستانەكەيدا ، مەلا عەزىز ئەۋرەحمان تەلقىنى مردوۋى بەكوردى گوتوۋە ،
ھەر لىرەۋە لاۋانى بېرئە بەدەس و ستارخانى پېر لە فېشەك لە مل چوونە
ھاۋارى بارزانىيەكانەۋە و بنكەكانى حكومەتبان داۋەتە بەر دەسپىز . لىرە
سكرتىرى گشتى پارتى كۆمونيست حەمىد عوسمان لەگەل موكەرەم
تالەبانى كۆبوۋەتەۋە . جۆرچ تەللى تىكۆشەر بەنھىنى ھاتوۋتە ئىرە و
مژدەى نىكبوۋنەۋەى شۆرشى رووخاندنى رزىمى قرالى كۆنەپەرستى بۆ
ھىناۋن . ئەم دىيە لە سالى ۱۹۶۳دا دەستى داۋەتە چەك و سەرى بۆ
حكومەتى خوتىرپىز دانەنۋاند . ئەم دىيە چۆن تا ئىستا ماۋەتەۋە دەبوايە
زوتەر لەگەل ئەرزدا بىسپرىتەۋە دەبىت ناۋى كوردى تىدا نەمىنىت و بىكرىن
بەعەرەبى .

دېھاتى كوردستان يان بەناۋى رووداۋىك يان بەناۋ رووبار و ئاۋىك
يان درەختىك يان چىيايىك ناۋنراۋن؛ حكومەت دەيەۋىت ئەم ناۋانە لە
نەقشەى كوردستانى عىراق بىسپرىتەۋە . ۋەكو شارۋچكەى «لەيلان» ناۋنرا

«ام المعارك» و ناوی «په نجه عهلی» به «ابو محجن الثقفی» و قره ته په به «قرطبة»... هتد. دتی په نجه عهلی به ناوی ئیمام عهلییه نراوه. ابو محجن الثقفی پیاویتیکی شه رابخوری و هه میسه سه رخوش و ره وشت خراب بوو. سه عد بن ابی وه قاس له بهر به دره وشتی خستییه به ندیخانه وه. به لام له شه ری «القادسیه» به فیل خوی له به ندیخانه دهرهینا و به سه رخوشی چووه کوری شه ره وه. بوچ نه وه له گه ل عهلی کوری ابی تالیب هاوتا بکریت؟

نهم کرده وانه حکومت زور پیتی ره وایه. نه گهریش بتوانی له دهفته ره و نه خسه بیسریتته وه، ناوی رووداوه کانی خه باتی نوئی کوردستانی لی دهرتیت. «به رده قاره مان» ی که لی بازبان به ردیک بوو وه کو هه زاران به ردی نه وه ره ریمه. شیخ مه موودی قاره مان له شه ریکی نازایانه دژی ئینگلیزه کان، به برینداری ده سگیر کرا و نه وه به رده ناوی به رده قاره مانیه وهرگرت. له کوردستاندا، به سه دان به ردی قاره مانیه دی په یدا بووه... نهم به رده نازادی قاره مان له پالیدا شه هید کرا. له شه قامه نه وزاد و شیرزاد له سیداره دران، له م زیندانه «گولاله و ریزان» ی نه وجوان له ژیر نه شکه نجه دا مردن. له م دۆله دوژمن سه رنگوم کرا.

له کوردستان گه لیک ناوی وا هه بوو: «عاریه سوتاو»، «توبو عه سکه ر» و «قوله سوتاو»... هتد نه مانه میژووی رووداویک ده گپرنه وه و هه ره له زور بوون دایه.

مه ته لی مندالان

شه وان دایکان بو منداله کانیان مه ته لی «تیتله و بیبله» و «مه ری و بز، یان بو ده کردن، له م مه ته لانه دا گه لیک په ند و ته میی به سوودیان تیدایه که له جهرگه ی ژبانی میلله ته که مان رووی داوه و روو ددها، به لام به شتیه به که مندالان لیتی بگه ن ریک خراون.

تیتله و بیبله دوو کاروله ی بچووک بوون. گورگی درنده به درو و ده له سه خوی لی گورپن و خه له تانیانی و ده رگای مالیان بو کرده وه و خواردیانی، که دایکیان دیتته وه سه ر ده کا مالتویران و ره نجه رۆیه، به لام ده سته لاتتی گورگی نییه. ده چیتته لای مه لا و دهردی خوی بو ده گپرتته وه، به لام مه لا به بی به رتیل شکاتی ناپرسیت و کاریکی وا ناکات تیتله و بیبله ی له گورگ رزگار کات، له نه نجامدا خوی به شاخه نووک تیژه کانی ورگی گورگه له ده گرت و تیتله و بیبله رزگار ده کات.

دایکی رۆله خوراوه کانی کوردیش، که سه شکاتی به بی به رتیل ناپرسیت. ده لیت «نهوت» ی کوردستانمان ده ویت بو نه وه ی تیتله و بیبله تان رزگار بکه ین. ته نها هه ره به وه ناوه ستیتته وه داوای کوردستانیش ده کات. بز نه رۆله خوراوه که نه گه ره ناچاری شیرری گوانی به به رتیل دایه مه لا، به گوانی نه دایه.

کوردستان ته نها نه وتی تیدا نییه، ئیسکی باوبا پیرامانیسی تیدا نیژراوه، که سه باوبا پیری خوی نافرۆشیت و نایبه خشیت.

دایکم، که مندال بووم ئەم مه ته له ی بو ده کردم منیش ئەمەم بو مندالانم کردوو و ئەوانیش بو مندالی خوێانی ده کەن، بو ئەوهی گورگ تەفرەیان نەدات و دەرگای کوردستان بو کەس نەکەنەوه و هەر بەخوێان رۆڵەکانیان رزگار بکەن.

ده سالی به ندىخانه، سه رم فېرى سه رىنىكى په رپووبوو و سه رم له سه رى دهحه سايه وه. زۆر جار سه رم له سه ر به رده ره قىش دهنه. زهرداوىش وهكو نه و سه رى نه مه تىدا دهحه ساوه و هه موو دلته نگيم ده رۆيشت. چونكه نىشتمانى مندالى و هه رزه كاريم بوو. باپيرم نوێرى تىدا كردبوو، باوكم په نجى تىدا دابوو، نه و دره خته به رزانهى خوّم و عه تا و ئىحسانى برام پروانده بوومان، دايكم فرمىسى تىدا رشتبوو... له ژىر خاكه كه يدا شىخ جه مالى باوكم و سمايلى ئەحمەد بارام و برايم ميكاييل و ئەحهى خورشەى تىدا نىژراون. سه د دهفته رى نفوس بگۆرن و سه د مال و ويرانكەن و سه دان مه رومالات تالانكەن و سه دان رۆلهى له ژىر له داخه كانى عرعر زىنده به چال بکەن و كىلى گۆرستانىش وردوخاش بکەن، نه و خاكه ناگۆریت، خورشەى حه مه سه وزه سه د جار سوێندى پى خواردوو و ئىسى باوباپىرانى زهرداوى تىدا نىژراون چۆن وازى لى دىنين چۆن؟!

ژنانى زهرداوى له «صموود» مندالىان ده بىت، به په له بىشكىان ده شكىتن بو ئەوهى زوو گه وره بن و بكه و نه سه ر پى و ده ستىان دار بگريت و زوو سمىلىان لى بىت و بكه و نه دلدارى و له توى پشتىنه كه ياندا خه نجەرى ده بان بشارنه وه و فېرى جه نگىن بن و خوېان بو رۆژى مه حشه ر ئاماده كەن، پىاو خراب بو دۆزه خ و پىاو چاكان بگه رتبه وه به هه شتى زهرداو.

گوێيان... با زهرداوى زهرداو بکىلن، له شکر پىوستى به خوړاکه. ده بىت هه ر گه نم و جو پړوین، ده بىت تەنها به حکومەتى بدن و نابى کورد لى بخوات. نابىت زهرداوى بگه رتسه وه زهرداو. ده بىت... نابىت، ده بىت نابىت.

گوێمان... زهرداو به پى زهرداوى وهكو ده مىكى پى زوبانه. زهرداو به پى سه ره ئاوه دان نابىت. ده بىت له تارىكى و رۆشنى شەفه قدا دهنگى هۆهۆى جووتىاران بىت، ده بىت له گه ل گزنگى خوړدا قروهى شوان تىكه لى بارهى مه رومالات بىت. ده بىت ده يان ئەسى ره سه ن له به ر دەرگاكان سمکۆلان بکەن و ده يان چاپووک سواری برنو به ده س پارىزگارى بکەن، ده بىت «عه لک سمىن» به رۆزى ستارخان بيه وه «هۆزه» بچرپت و «حه مهى ئىنه» به و ده نگه به سۆزهى «قه تار» بلت. ده بىت حوسىنى عه زىز و حه مىد زه مه و به به زمى گۆرانى سه پانه وه به داسى ده مه زهرد «سوالو» دره و بکەن. ده بىت حه بهى ره نه گورىس به و نىته وه، ده بىت ئەحهى مه نىچ و جاسم سالىح بارام شه نه با بکەن. ده بىت ئەحه چاووش به ده و ل و زورنا له شايىدا «لۆرکى لۆرکى» و له شىندا «چه مه رانى» لى دن، ده بىت کچان له رتى سه راودا به «حه لگو حه لگو» له نه جە ولار بکەن. ده بىت کچانى نه و نه مام له شه وانى مانگه شه ودا له گه ل ئاوازی ئەحهى خورشە «هۆ له يلى هۆ له يلى» بلت، ده بىت مه لا عه زىز به کوردى ته لقىنى شوکره شەل و ئازادى حه بىب بخوێن. ده بىت شىخ عه تا و تارىكى وا بدات، سمايلى ئەحمەد باران و عه زىزى برايم سه ونجى و حه بىبى حاجى له گۆرستان راپه رن و هه لسنه سه ر پى و له

سەرانسەری کوردستان تەپلنی سوارانە ی شیخ مەحموود و سمکۆ و مەلا
مستەفا بارزانی لێ دەدا و پۆژی مەحشەری خەبات هەلسا، ئەوجا
زەرداویی دەگەرێنەوه زەرداو و سرنجیکی کە لاوهکانی دەکەین و چەپکیتک
گولالە ی سوور دەخەینە سەر گۆپی شیخ جەمال و خالۆ سمایل و حەمە ی
ئینجە و ئەحە ی خورشە و هەموو دەگەرێنەوه دەوری لاوی و دووبارە بەو
خشتانە ی کە باوبا پیرانمان دروستیان کردبوو، زەرداوی نوێ ی پچ دروست
دەکەینەوه و هۆهۆی جووتیاران لە زنجیرە ی چیاکانی زاگرووس وەکو نرکە ی
تۆپ دەنگ دەداتەوه و دەلێن و زەرداو ئاوهدان بووهوه.

پیراست

52	گول...
54	شیخ جه مالی باو کم...
56	شیخ عه تای برام و براده رم و هاو پرتیم...
59	چرای کوردایه تی و بییری پیشکته و توو خوازی...
60	عه لک سه مین...
61	ده سالی به ندیخانه...
62	حه مید عوسمان...
63	سه عدون غیدان و حماد شه هاب له زهرداو...
65	ئه ستاره کانی ناسمانی «ئه نفال»...
68	کوردستان...
70	ناوی زهرداو...
72	مه ته لی مندالان...
74	گوتیان...

9	پیشه کی
13	زهرداو
17	دیواخان...
19	ره شمال
22	دیواخان
23	برایمی ئه حمه د میکائیل
23	سمایی ئه حمه د بارام
24	حه بیبی حاجی
25	خورشهی حمه سهوزه
26	خالو وه لی
27	خدر سمایل
27	تۆفه ی نه ریمان
27	فارس به قالی
28	حه مه ی ئینجه
30	ئه حه ی خورشه
31	ساله ی باوه خان
32	ئه مینی برایم جازیه ، عه زیز برایم سرنجی ، برایمی ئه حه ی هووک...
33	میم سو هیل
34	زهرداو...
36	کچانی نه شمیلانه...
39	زهرداو...
43	سه ربازی...
48	شمشال...
50	لاووک...

